

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK Siyasi Gazete

EKİM 2002, Yıl 6 Sayı: 82 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

BM'İN "ÇÖZÜM"Ü:

YENİ TAKSİM PLANI

YA BAĞIMSIZ
BİR GÜÇ
OLURUZ
YA DA DİKKATE
ALINMAYIZ

BU MEMLEKETİ
BİZİM YAPMAK İÇİN:
ANTI EMPERYALİST
BİLEŞİK CEPHE
HÜKÜMETİ

Birlik
Türkiyede birlik
Kıbrısta birlik
Kahrolsun
bölücüler!

Yazısı arka sayfada...

BAŞYAZI

BM ÇÖZÜM ÖNERİSİ

Kıbrıs gazetesi Türkiye'deki Hürriyet gazetesine dayanarak bir BM çözüm planının AB ve de ABD desteğini alarak Türkiye'deki 3 Kasım seçimleri sonrası taraflara sunulacağını, ve taraflara seçme hakkı bırakmadan "kabul edin!" denileceğini duyurdu.

Plan hakkında verilen bilgiler bizim daha önce yaptığımız tesbitlerle uyum içindedir. Plan enternasyonal hukuğa ters olarak Türkiye-'KKTC' taleplerine taviz vermekte, fakat şu anda Türkiye dahil tüm devletler açısından formal olarak reddi uygun bulunmayan 'ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği ilkesine' sözde ters düşmemektedir. Gel gelelim şu anda

verilen bilgiler 'güvenlik' konusunda bir şey içermemekte, ve anlaşılan, tüm tavizlere rağmen Türkiye diplomasisini tatmin etmemektedir. TC daha fazlasını ister görünüyor. Anlaşılan, kurulacak alt devletlerin. istedikleri devletlerle, en azından eski garantör devletlerle, yani Kuzey'in Türkiye ile askeri anlaşmalar yapma özgürlüğü, TC askeri güçlerinin Kıbrıs'ta yerleşme özgürlüğü sorun olarak durmaktadır.

Kıbrıs Cumhuriyeti ve Yunanistan ise önerilen anlaşmanın, enternasyonal hukuğa, AB prensiplerine dayanarak elde edebileceklerinin en çoğunu elde etme planlarının Türkiye'nin askeri

gücü, emperyalist dünya planlarındaki yeri karşısında yenilgiye uğratıldığını, kendilerine taviz üstüne taviz verme konusunda baskı yapılmakta olduğu sonucuna varmış durumdadırlar. Son dönemki burjuva devletler arası somut güç değerlendirmeleri temelinde vardığımız bir sonuç da buydu. Esas olarak Kıbrıs Cumhuriyeti ve Yunanistan tavizlere zorlanacaktı. Bu tespitimiz de doğru çıkmış görünmektedir.

BM tarafından, AB ve ABD destekli olarak sunulacağı söylenen bu planla ilgili olarak varılması gereken sonuç şudur. Kıbrıs Cumhuriyeti-Yunanistan bir yanda, Türkiye-'KKTC' öbür yanda bu

BU MEMLEKETTE EĞER MUHALEFET ADAM OLSAYDI HİÇ BU HALLERE DÜŞER MİYDİK?

21 Ekim tarihli Afrika gazetesinin 'Afrika'dan Mektup'u bu satırlarla bitiyor.

CTP, TKP, YBH'nın yanında Avrupa-Afrika'nın, Özker Özgür ve BKP'nin Denktaş'a Klerides'e, BM'e, AB'ye, Türkiye ve Yunanistan'a görüşmelerde nasıl bir sonuç elde etmelerinin en iyi yol ve yönteminin ne olduğuna dair verdikleri akılları, işlerinin güçlerinin böylesi akıl hocalığı yapmak olduğunu, onlara en iyi çözüm planının ne olduğu konusunda akıl verip durduklarını hatırlarsak, bu muhaliflerin hepsinin, KSG'nin işçiler önderliğinde, kendi çözüm planına sahip bağımsız bir halk muhalefetine oluşturulması siyasetine, anti-emperyalist birleşik cephe siyasetine olan düşmanlığını hatırlarsak, yukarıdaki satırları okuyunca hemen şu sözler akla gelecektir:

Ne diyelim... Doğruya doğru derler

Devamı 2. Sayfada

BM ÇÖZÜM ÖNERİSİ

Baştarafı Sayfa 1'de

öneriyi kabullenip Kıbrıs sorununa bu öneri çerçevesinde bir çözüm bulacaklar mı? Yakında anlaşacaklar mı?

Türkiye-KKTC diplomasisi işleri yokuşa sürerek, KKTC ile bütünleşme planlarını hazırlayarak, bölgedeki gücünü ve imkanlarını kullanmak isteyenlere Kıbrıs ve Kürt sorununda, Türkiye'yi istediği gibi yönetme konusunda taviz verilmeyi şu anda başarmış görünmektedir. Daha fazlasını elde etmek için direnişini sürdürme ihtimali yüksektir. 'Dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olma' ihtimallerini tartacaklardır. Biz bilemeyiz. Onlar bilirler.

Yunanistan-Kıbrıs Cumhuriyeti diplomasisi bu işlerin son tahlilde güç sorunu olduğunu bilmeyecek kadar aptal değildir. ABD-İngiliz ittifakına karşı durabilmeyi bir türlü beceremeyen AB'yi arkalarına alamadıkları oranda güçsüz kaldıklarının farkındadırlar. AB prensiplerinin o kadar da önemli olmadığını, AB'yi yönetenler açısından en yüce prensbin kendi burjuva-emperyalist çıkarlarının korunması ve geliştirilmesi prensibi olduğunu onlar iyi bilirler. Türkiye gibi kendilerinin de en yüce prensipleri budur zaten. Bundan daha yüce tek prensip ise tüm dünya burjuva-emperyalist düzenini komünizme karşı korumaktır.

1962 Küba Füze krizinde ABD ve SSCB'nin göz göze geldiği, ve ilk gözünü kırpanın Kruşçev olduğu söylenir.

Görelim bakalım kim gözünü kırpacak. Yani taviz verecek. Şu anda bu konuda söylenebilecek fazla bir şey yoktur. Bu plan çerçevesinde anlaşma olacağı garantili değildir. Yunanistan'ın AB içindeki diplomatik imkanlarını ne kadar zorlamaya çalışacağı soru işaretidir. Türkiye'nin mevcut durumunu kullanma konusunda nasıl bir tavır içinde olacağı soru işaretidir. Anlaşma tasarısı sunulsun. Kimler sözde değil gerçekte destekliyor, gerçek çıkarlar ne kadar tatmin ediliyor, -İngiliz çıkarlarına uygun mu?-kimler ne tür itirazlar getiriyor görelim. Bu çerçevede bir anlaşma olup olmayacağı konusunda görüşlerimizi o zaman kesin olarak ortaya koyarız. Şu anda kim ne derse desin bunlar anlaşamayacaklar. Çünkü bunlar yedi başlı canavardırlar!

Ve sorunun bizi ilgilendiren esas yönü bunların anlaşıp anlaşmayacakları, ve anlaşacaklarsa nasıl bir anlaşma yapacakları olmalıdır. Bizim açımızdan esas ve belirleyici olan şey bizim Kıbrıslılar olarak kendi çıkarlarımızı, dolayısı ile de Dünya insanlığının çıkarlarını korumak için bu sorunumuza nasıl bir çözüm bulacağımız olmalıdır. Bu sorunun çözümünü bu yedi başlı canavarlara bırakmanın, bu yedi başlı canavarın her bir başına akıl verip durmanın, onlardan bizim ve dünya insanlığının yararına işler yapmalarını beklemenin hiçbir anlamı yoktur. Gericilik ve insanlık düşmanlığı haricinde!

İyi ama, sorunun kendi çıkarlarımıza uygun

olarak, anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini kurarak çözüme imkanımızın olmadığı bu günlerde ne yapmalıyız? Sorunun bu yedi başlı canavar tarafından, hiç değilse bizler için en iyi olan bir şekilde çözülmesini sağlamak için bir şeyler yapmamız gerekmez mi? Ve bu ne olmalı?

Bizce bu yedi başlı canavarı anlamaya zorlamanın en geçerli yol ve yöntemi Kuzey ve Güney'in işçi sınıfı, tüm emekçileri ve yurtsever aydınlarının anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin kurulması için çalışan bağımsız bir güç olarak siyasi arenaya çıkmasının sağlanmasıdır. Emperyalizmden ve vatan haini yerli burjuvaziden bağımsız bir siyasi gücün ortaya çıkması bu yedi başlı canavarı devrimci bir çözümü imkansız kılmak için anlamaya zorlayacaktır. Her halükarda şu veya bu türden de olsa bir çözümde etkili olabilmemiz için bağımsız bir güç olarak ortaya çıkmamız bir ön şarttır. Bu güç oluşturulmamış anlaşma konusunda burjuva-emperyalist manevralara karşı uzaktan ahkam kesmekten başka elimizden bir şey gelmez. Son 28 yıl bunun açık ispatıdır. Şöyle yapın... böyle yapın demeler, şöyle yaparsanız sizin için, böyle yaparsanız 'onlar için' iyi olur demeler, yedi başlı canavarın şu veya bu başının çıkarlarını onlardan da iyi savunma iddiaları...tüm bunların sonuçları ortadadır. Siyaset son tahlilde güç sorunudur. Ya bağımsız bir güç olarak siyaset sahnesine çıkarız, ya da kimse bizi kaale almaz.

Bizim sol muhalefet, burjuvaziden zorlanacak reformların işçi sınıfının bağımsız devrimci eylemlerinin bir yan ürünü olmak zorunda olduğunu kabullenmekten uzak durdukça, Kıbrıs ve kendilerinin bu yedi başlı canavar karşısındaki güçsüzlüğünü sağcılığının dayanağı yapmayı sürdürdükçe, yapılacak iş hem Kuzey hem de Güney'in muhalefetinin burjuva-emperyalist çözüm türlerinden biri konusunda ortaklık oluşturmaları, hem kuzeyde, hem güneyde hemfikir olunan bu burjuva-emperyalist çözüm türünü savunanların hükümet olmaları için birlikte çalışmaları, hem de dünya diplomatik arenasında bu burjuva-emperyalist çözüm türünün yedi başlı canavar tarafından kabulünün zorlanması için hep birlikte faaliyet yürütülmesidir.

Bizimkiler ne onu yapıyor ne de bunu. O zaman da hep birlikte yedi başlı canavarın ne yaptığını izlemekten, onların yaptıkları ve de yapacakları konusunda ahkam kesmekten başka alternatifimiz kalmamaktadır.

Ama bu alternatif oluşturulmalıdır. KSP kurulmalı ve işçiler ve tüm halkımızın KSP etrafında anti-emperyalist cephe hükümeti talebiyle örgütlenmesi gerçekleştirilmelidir.

Çağrı

Mehmet Süleymanoğlu

"Devlet, Halkın Mutluluğu İçin Yalan Söylemeli mi?"

Kısa bir süre önce ATV kanalında "ceviz kabuğu" programında konu "Kuzey Irak'tı". Katılımcılardan bazıları Prof. Hasan Köni, emekli general Necati Özgen di. Hasan Köni ve Necati Özgen konuyu ele alırken bir noktanın altını ısrarla çizmeye çalıştılar. "Kuzey Irak'ta Kürt devleti kurulması Türkiye'nin işine kesinlikle gelmez. Ama bu devleti ABD kollamaktadır."

Tabii programın sunucusu hemen beklenen soruyu pat diye ortaya koyuyor. "Hani ABD bizim en yakın stratejik müttefikimizdi? Hani Türkiye çok güçlü devletti ve bölgesel sorunlarda ciddi caydırıcı rolü vardı v.s."

Hasan Köni bu soruya şöyle cevap verdi. "Aslında ta Platondan beri tartışılıyor. Devlet halkına, halkın mutluluğu için yalan söylemeli mi? söylememeli mi?" Ve ekliyor. "Türkiye gelinen noktada dışa bağımlı, IMF kısıcında bir ülke, ama tüm bunlara rağmen gerek "ABD'nin dostluğu, gerekse Türkiye'nin güçlülüğü" konusunda halka yalan söylenebilir."

Tıpkı "sakın anneme söylemeyin, o beni hala başbakan zannediyor" gibi birşey.

Dışa bağımlı, emperyalizmin boyunduruğunda bir ülke olan Türkiye'de gerek siyasiler, gerekse generaller "cesurluktan, güçlülüğten" bahsederek halkın "mutluluğunu sağlayabileceklerini" sanıyorlar. Oysa yaşanan süreç Türkiye coğrafyasında yok-sulluğu ve baskıyı getirmiş, emperyalizme ülkenin peşkeş çekilmesinin utancıyla yüzyüze gelinmiştir. Başta ABD olmak üzere emperyalistler çıkarları için Türkiye halkını ve coğrafyasını tepe tepe kullanmaktadır. Bu da yetmezmiş gibi devlet 3 yılda mali sermayeye (iç ve dış) 100 milyar dolar borç faizi ödemiştir. Türkiye'yi kendi üsleri gibi tepe tepe kullanan ABD emperyalistleri, IMF ve dünya bankası yoluyla da sömürmektedir.

"Aslanlar aslanı" Ecevit da " Türkiye'nin ABD ve Batılı Emperyalistler için ne kadar vazgeçilmez ve önemli olduğunu " vurguluyor. İşte Türkiye'nin emperyalistler için önemi ve vazgeçilmezliği; Yıkım ve boyunduruğu!

Bu filmi gün be gün naklen bizim halkımız da bu iletişim çağında izlerken, Türkiye'nin kahramanlıkları, bağımsızlığı, v.s, v.s konularında sıkılan palavraları görmektedir. Aslında bu Ecevitvari kurusıkılar bizde de bol tarafından kullanılmaktadır.

"Devletimiz tam tekmil, egemen ayakta" naraları atılırken, İspanyol Gazetecilerin sınırdışı edilmesi konusunda Dışişleri Bakanı Tahsin Bey "emri ben vermedim, haberim yok" diyebilmektedir. Ha İsa'hi emri kim vermişti ?

Ne önemi var canım sende!

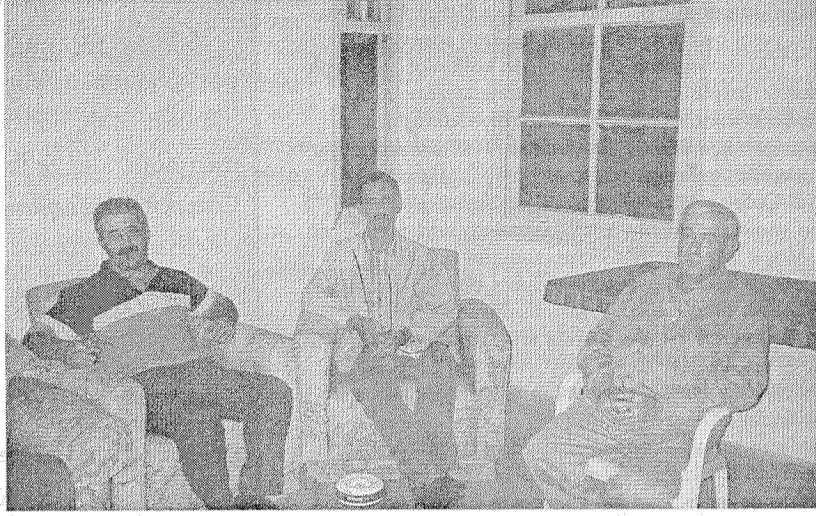
"Halkın mutluluğu" için yalan da söylenmez mi!

- Hem biz tam tekmil, dört başı mamur - bir devlet değil miyiz!

Birleşik Kıbrıs Partisi 12 Aralık Sürecinden Rahatsız...

Birleşik Kıbrıs Parti'sinden genel sekreter İzzet İzcan ve yönetim kurulu üyesi Özgür Özgür, Ekim Kültür Derneği binasında Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK (KSG) ve EKİM üst düzey yöneticilerini ziyaret ettiler.

Konuşmayı açan İzzet İzcan YBH'nin kuruluş gayesinden ayrılmış olmasından dolayı kendilerinin orada çalışamaz duruma geldiklerini belirtti. "YBH kurulurken tüm yurtseverlerin partisi olarak kurulmuştu. Yurtseverleri birleştirici bir parti olarak Kıbrıs sorununun çözümünde AB katalizör olarak kullanılarak Güney ve Kuzey'i birleştirme çabaları içerisinde çalışmalar yürütmek temel gayemizdi. Bu gayeden sapılmıştır. Şu an YBH, AB'yi araç değil amaç olarak görmektedir. Öne sürdüğümüz 77-79 doruk anlaşmaları çerçevesinde BM nezdinde çözüm ve AB politikalarını bırakıp CTP gibi nasıl olursa olsun bir çözüm ve AB talep etmektedir. Kıbrıs'ın birleştirilmesi tezlerinden uzaklaşmıştır. Bu şartlarda daha fazla birlikte çalışmamız olanaksızdır" diyerek 12 Aralık sürecinden endişe duyduklarını belirten İzcan, KSG ve EKİM camiasına birlikte hareketle en azından BMBP'yi hareketlendirme çalışmaları içerisine girmek için ittifak çağırısı yaptı. Devamla "çok zamanımız kalmadı, çözüme yardımcı olmak için birlikte neler yapabileceğimize baktığımız. Görünen o ki ABD ve AB Kıbrıs'ı bölme politikalarını 12 Aralık sürecinde gerçekleştirme yönünde adımlar atmaktadır. Yani Güney AB'ye Kuzey

de Türkiye'ye bırakılacak şekilde bir süreç yaşıyoruz. Kıbrıs'lı Türkler bu sürecin dışında tutulmaktadır. Kıbrıs'lı Türklerin iradelerini duyurma, tepki ve örgütlenmesi için neler yapılabileceği hususunda sizin fikirlerinizi de almak isteriz" diyerek sözü Ekim Derneği ve KSG yetkililerine bıraktı.

M. Süleymanoğlu, Kıbrıs sorununa kalıcı bir çözüm için KSG'nin anti emperyalist birleşik cephe hükümeti programı olduğunu belirtti. Sonra BKP yetkililerine ittifak önerilerine, bağımsız tavırlarını korumak şartıyla, olumlu baktıklarını, iki tarafın oluşturacakları komitelerle bu çalışmaların hazırlıklarına başlanmasını uygun bulduğunu bildirdi. Gerek BMBP içerisinde gerekse dışta mücadelenin halkın ihtiyacına cevap vermesi için ittifakın olmazsa olmaz olduğunda hemfikir olduklarını açıkladı. Bu yönde atılacak her adımı desteklediklerini de ekledi.

DÖKAY EYLEMİ...

Geçtiğimiz günlerde dövizle konut alan mağdur yurttaşlar derneği bir eylem düzenledi. 24 Ekim Cuma günü saat 9:30'da Kuşulu Parkta toplanan DÖKAY yetkilileri Çadır Eylemi ve Kriz Mitingi sırasında topladıkları 10200 imza ile taleplerini ve imzaları sunmak için meclise doğru yürüdüler. Meclis'te basına bir açıklama yapan DÖKAY başkanı Zehra Cengiz daha fazla baştan atılmak istemediklerini sorunlarına bir çözüm beklemediklerini belirtti. Daha sonra Meclis başkan vekili Vehbi Zeki Serter'le görüşen Zehra Cengiz 21 Şubat kriziyle uğradıkları zararların giderilmesini talep ettiklerini, sorunlarına duyarsız kalanlara karşı sessiz kalamayacaklarını söyledi. "Bu sorunun çözümü konusunda açık yanıt istiyoruz" dedi.

BM Kuruluş Günü

BM'in organizasyonu 20 Ekim 2002 Pazar günü, Ledra Palace'da Kuzey ve Güney'den Kıbrıs Halkı'nın katılımıyla BM kuruluş günü kutlandı.

Kıbrıs Halkı ara bölgede yapılan böylesi etkinlikleri eş, dost birbirlerini görmek fırsatı olarak değerlendirmektedirler. 1974'den sonra iki bölgeye, Kuzey ve Güney, ayrılmış olan Ada'mızda Türk ve Rumların istedikleri zaman birbirlerini görme imkanı yoktur. Bilhassa son zamanlarda Kıbrıs sorununda yaşanan belirsizlikler, Kuzey'deki ekonomik ve siyasi durum, Kuzey'den Güney'e

geçişleri çoğaltmış, ailelerin bölünmesini sağlamıştır. Bu bölünmüş aileler de ancak böyle fırsatlar oluştuğu zaman birbirlerini görebilmektedirler. Tabii bu arada egemenlerin, gerek Güney'e geçiş kapısını yeterli memurun atanmaması dolayısıyla halkın saatlerce bekletilmesi yoluyla, gerekse sivil polislerin görüşme alanı içerisinde yapıcı olmayan gayretlerle, ellerinden geldiği ölçüde bu görüşmeleri engelleme uğraşı verdikleri de belirtilmelidir. İnsanların en tabii hakkı olan dolaşım hakları her türlü yol kullanılarak engellenmeye çalışılmaktadır.

Gancelli

evren MANER

Sykes-Picot'dan AB'ye

Geçen haftadan alarak biraz genişletirsek; birinci yeniden paylaşım savaşında Almanya, Avusturya-Macaristan ve Osmanlı imparatorluğunun oluşturduğu itilaf devletleri yenilgiye uğradılar.

Henüz savaşın başında, Fransa ve İngiltere'nin Osmanlı topraklarını ayrıntılı olarak bölüştükleri, Sykes-Picot gizli anlaşması, 1920'de San Remo ve ardından daha başka bir dizi anlaşma ile resmileşti.

Sykes-Picot anlaşmasında ilk göze çarpan bölgenin ulusal niteliğine göre değil, petrol kuyularına göre çizilen sınırlarıydı. Ve bu sınıra göre devletler yaratıldı!

Emperyalizmin bu kaba sınırları, Kürtler ve Filistinliler gibi bölgenin en eski halklarını ülkesiz bırakacaktı.

Sonuçta, İsrail gibi uzantı bir devlet; Bahreyn, Kuveyt, Katar gibi petrol kuyusu devletleri; ve hatta Kuveyt ile Suudi Arabistan arasındaki "yansız bölge" gibi "devletsiz ülke" yaratılmıştı.

Bir gecede, Paris'te bir otel lobisinde, şu anda AB'nin önde gelen devletleri İngiltere ve Fransa'dan Sykes ve Picot adlı diplomatlar, bir adet cetvelle, günümüze dek bitmek tükenmek bilmeyen Ortadoğu savaşlarının ve iç savaşlarının temelini attılar. Birinci dünya savaşının ardından 1929'larda patlak veren, dünya ekonomik buhranı emperyalistler arasındaki rekabeti arttırmış ve de Sovyet Birliği'nin etkisi ile birlikte ardarda patlayan kurtuluş savaşları 2.Dünya Savaşı'nın da temelini eksiksiz atmıştı.

2.Dünya Savaşı'nın ardından dünyada yeni dengeler gelişmeye başladı. Sosyalist ve Kapitalist Emperyalist kamp... İkinci dünya savaşında ABD başta olmak üzere, faşizme destek veren Avrupalı kapitalistler, Nazi Almanya'sının Sovyetleri dize getireceğini bekliyordu. Tam tersi oldu! Sovyetler Avrupa'nın yarısını kapitalistlerden kopardı ve işçi sınıfı önderliğinde faşizme darbeyi indirdi.

Ancak ABD emperyalizmi de savaştan avantajlı çıktı. Bu güvenle sömürge tekeli ele geçirmeye soyundu. Bu süreç kimi zaman iki dünya savaşında olduğu gibi silahlı paylaşım tarzında, Kore gibi, kimi zaman askeri işgal yoluyla, tıpkı Yunanistan'daki gibi cereyan etti. Vietnam ve Lübnan'da ise, çoğunlukla Fransa ve İngiltere'ye karşı ulusal hareketleri kıskirtma ve darbeyi yöntemlerle hegemonyayı ele geçirme biçiminde işledi. Sonuçta ulusal hareketler ve emperyalist rekabet, İngiliz imparatorluğunun salt askeri üstünlüğe dayanarak sömürge tekeli korumasını imkansızlaştırdı.

Bu yolla ikinci güç olan Fransa için daha fazla belirleyici olmuş ve klasik sömürgecilik, bu en zayıf halkasından kırılmaya başlamıştı.

Lübnan ve Suriye'de 1941'de başlayan ayaklanmalar, 1946'da Fransız askerlerinin püskürtülmesiyle, bağımsızlıkla sonuçlandı. Gelen yıllarda ise, Ortadoğu'yu kurtuluş savaşları yangını saracak ve klasik sömürgecilik ele geçirdiği topraklardan teker teker çekilmek zorunda kalacaktı.

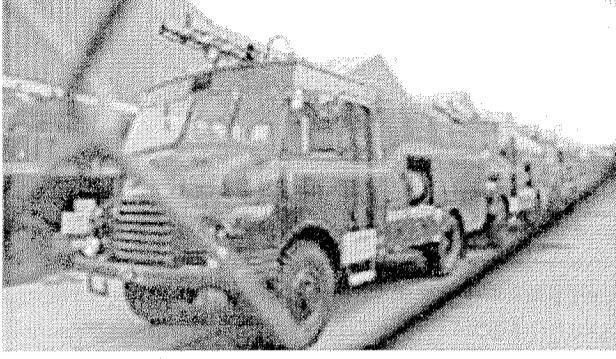
A.Gres- D.Vidal'ın Ortadoğu adlı kitabında yazdığı kısa bir olayla yazımın devamını gelecek sayıya bırakacağım.

* "Petrol bizim kanımız, petrol bizim özgürlüğümüz" diye bağırıyordu milyonlarca İran'lı, 2. Dünya Savaşı'ndan galip çıkanların kendilerine yakıştırdığı özgürlük ve adalet ilkelerine inanarak! Ne Londra, ne de Washington, hala bu masallara inanan halkların olabileceğine inanabiliyordu. General Norman Schwarzkoph- CIA ajanı- Tahran'a gidiyor. Ülkeyi iyi tanıyor, çünkü 1942-48 yılları arasında da İran'a giderek Şah polisinin yeniden örgütlenmesi işine yardım etmiş. Şimdi ise Nazi Almanya'sının işbirlikçisi ve ulusal polisin eski başkanı general Zahadi'nin aracılığıyla ordu ve politika dünyasının kimi şahsiyetlerini satın almaya ve başbakana karşı "halk gösterileri" örgütlemeye, darbenin koşullarını yaratmaya gidiyor. 37 yıl sonra Suudi Arabistan'daki müthiş Amerikan askeri gücünü bu kez oğlu yönetiyordu."

* A.Gres- D.Vidal'ın Ortadoğu adlı kitabından sayfa: 89

Dünyadan.. Dünyadan... Dünyadan...**İtfaiye Hizmetleri greve hazır!**

25 yıldan sonra ilk defa Londra itfaiyesi greve gitme kararı aldı. 50 bin üyeli İtfaiye Sendikası (The Fire Brigades Union -FBU) açıklamasında votedokuza bir üstünlük sağlayarak eylem kararı aldıklarını açıkladı.

Eylem, alınan karara göre 29 Ekim sabah saat 9'da başlayıp 31 Ekim sabah 9'da bitecek. Bunun dışında sekiz gün kadar sürecek görevler de mevcut.

İtfaiyenin grevde olduğu zamanlarda gerektiğinde kullanılacak üzere askerler hazırda bulundurulacak. Bu iş için askerlerin kullanacakları malzeme de ikinci dünya savaşından kalma itfaiye araçları. İtfaiyenin 2 binden fazla araçlarına karşılık asker "Yeşil tanrıçalar" adlandırdıkları yıllanmış 840 Bedford'u kullanacaklar.

İtfaiye çalışanları maaşlarında %40 artış talep etmekte. Buna karşılık olarak devlet %4 kadar günlük bir artış önerisinde bulunmaktadır.

Grev Tarihleri

0900 29 Ekim-0900 31 Ekim (48 saat)
0900 2 Kasım -0900 4 Kasım (48 saat)
0900 6 Kasım- 0900 14 Kasım (8 gün)
0900 22 Kasım- 0900 30 Kasım (8 Gün)
0900 4 Aralık- 0900 12 Aralık (8 Gün)
0900 16 Aralık- 0900 24 Aralık (8 Gün)

İtfaiyecilerin toplam %87'sinin greve gitme yönünde oy kullanması, yapılan talebin ve İtfaiyecilerin azminin bir simgesidir.

İkinci grev 2 Kasım'da başlayacak ve Kasım-Aralık aylarında da devam edecek. Hükümetin çözüm önerisi 'bağımsız' bir komite kurarak sonuç beklemeye davet oldu. Buna karşılık FBU "peki bu sözde bağımsız komite bizi hklı bulursa ve artış önerimizi desteklerse bunu ödermisiniz?" sorusuna yanıt, açık olmasa da, "tabii ki hayır" oldu.

Buna ek olarak işverenlerin kullandığı bir başka taktik, bu artış kabul edilirse gelir vergisinde artış olacağı şeklinde idi. Gel gelelim belediye meclisi üyelerin maaşlarında %40 artış yaptıklarında ne gelir vergisini etkiledi ne de ülke ekonomisi çıkmaza girdi. Kendi ceblerine gideceğinde sorun yok amma işçilerin cebine...orda sorun var! Bu gelir vergisinde yapılmış planlanan artış rakamları da şimdiden belirlendi. Eğer İtfaiyecilerin maaşlarını artırırlarsa gelir vergisinde de %20 artış olacakmış, yani 3.9 Sterlin.

Hazıranda da Londrayollarını itfaiyeciler tutmuştu.

FBU genel sözcüsü, Mr Gilchrist, devletten itfaiyecileri bu kötü duruma sokmamalarını rica etti ve "tek yapmaları gereken bizimle masaya oturup maaşlarda anlaşarak, halkın güvenliğini sağlamaktır" açıklamasını getirdi.

İtfaiyecilerin greve gitmesi sadece itfaiyeciler ile işveren arasında bir sorun olmaktan hızla çıkmaktadır; diğer devlet sektörleri çalışanlarının netice itibarında kendi maaşlarında artış talebinde bulunmaktadırlar. yanı sıra metro çalışanları sendikası RMT'de. Nitekim "bu grevlerden dolayı işçilerimiz kendilerini güvende hissetmemektedir. Devlet bu işçilerin güvenliğini nasıl sağlayacağını açık ve gerçekçi bir şekilde ortaya koymazsa biz de sağlık ve güvenlik konularında işçilerimizi greve davet etmek zorunda kalacağız diye açıklamalar yaptı.

Şu ana kadar 19 metro istasyonunun itfaiyeciler grevi sırasında kesin açılmayacağı açıklandı.

Öğrenciler ayaklandı!

Londra'nın Imperial College öğrencileri okul ücretlerinin on kat artırılmasını protesto ettiler.

Londra'nın Imperial College rektörü Sir Richard Sykes Cuma günü yerel belediye ile yaptığı toplantı sonunda, Kolejlerin 1100 sterlin olan üst barajının kaldırılacağını açıkladı. Ek olarak "başka kollejlerle yaptığımız toplantılarda daha fazla ücret talep etmemiz gerekir" diye konuştu.

Bu artışa gerekçe olarak da verdikleri hizmetlerin geliştirileceği gerekçesini getirdi.

Imperial College öğrencilerini, bu açıklama yanında geçen sene verilen vaatlerin tutulmaması da kızdırdı. Geçen senenin 1 Mayıs tarihli arşivlerinden sunulan kayıfta Imperial College rektörü Sir Richard Sykes öğrencilere "iyi dinleyiniz, çok iyi anlamınızı istiyorum, öğrencilerin ekonomik yükümlülüklerini kesinlikle artırmayacağız" sözünü vermişti.

Bu hatırlatıldığında ise "nezaketten dolayı öyle demiştim" demekle yetindi.

Bu planların sonuna kadar karşısında olacakları sözünü veren öğrenciler ilk olarak Belediye toplantı salonu dışında sessiz protesto ile işe başladılar. Üniversite Öğretmenler Birliği ülke çapında bu girişimleri siddetle kınadı. Genel

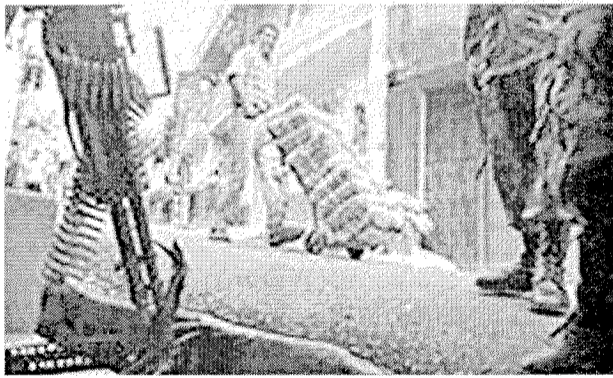
Sekreter Sally Hunt bu tavırların kışkırtıcı olduğunu ve "Sir Richard "tüm eğitim sektörünün görüş birliğinde olduğunu sanıyorsa tamamiyle hayal dünyasında yaşıyor" diye konuştu. "Biz öğrencilerden daha fazla para talebine tamamen karşıyız ve hala hazırda borç içinde olan öğrencilerin durumu bu tür uygulamalarla daha da kötü olur" dedi.

Kolombiyada yine fırtınadan önceki sessizlik.

● saldırıda 4 yaşında bir kız yaralananlar arasında idi.

Kolombiya'da sol görüşlü isyancılar asker ve polislerin ortak yaptıkları saldırılar karşısında geri çekilmek zorunda kaldılar. Medellin'in Comuna 13 bölgesi sakinleri iki gün süren çatışmalar ve en az 11 kişinin öldürülmesi ardından evlerinden yeni yeni çıkmaya başladılar.

Asker ve polis maskeli ispiyoncular kullanarak tüm evleri gezip sol eğilimli kişileri tutklamakta. Şimdiye kadar solcuların güdümünde bulunan bölgeye yapılan bu saldırı sonuç-

cunda 176 kişi tutuklanmasına rağmen sadece 14'ü serbest bırakıldı. Öldürülen 11 kişi arasında iki sivil ve 5 solcu bulunmakta.

'Revolutionary Armed Forces of Colombia-- FARC' (Kolombiya silahlı devrimciler)'den sadece 9 kişi tutuklandı.

Bu saldırı seçimleri yeni kazanan cumhurbaşkanı Uribe'nin emri ile 3 binden fazla asker ve polis tarafından gerçekleştirildi.

Uribe açıklamasında ölümlerin üzücü olduğunu soğuk kanlılıkla ifade etti.

100bin kişilik nüfusu olan bölgede senelerdir Kolombiyanın iki büyük sol gurupları (FARC ve ELN-Milli Kurtuluş Orfusu) bölgede kontrol için savaşmaktadır. Kendi içlerinde savaşırken aynı zamanda da sağcı guruplaşmalara karşı da savaş vermekteler.

Bu çatışmalar sonucunda şimdiye kadar 300 ile 400 arası kişinin öldürüldüğü bildirilmektedir.

Anka Kuşu

A. Savaş

KIBRIS'LI TÜRKÜ KİM TEMSİL EDECEK?

Kıbrıs halkı, ne Rum'u ne Türkü, görüşme masasında yoktur. Onlar adına masada oturanlar halkı değil, kendi bencil menfaatlerinin ve farklı emperyalist güçlerin Ortadoğu'daki çıkarlarının temsilcileridirler.

Özellikle Kıbrıslı Türkler hiç yoktur masada. Bizi temsil ettiği sanılan R. R. Denктаş ve şürekası her fırsatta, açıkça itiraf ediyorlar bunu.

"Ben Türk davasının temsilcisiyim" diyor Denктаş. "Türk davası" ile Kıbrıs halkının davasının ayrı davalar olduğu 28 yılda ayan beyan olmuştur herkese.

Biz KSG olarak, Denктаş'ın Kıbrıs Türkünü temsil etmediğini yıllardır vurguluyoruz. Bu görüşümüze çiçeği burnunda BKP'nin de katılmış olduğunu görmek sevindiricidir. BKP de Denктаş'ın Kıbrıs Türkünü temsil etmediğini, edemeyeceğini söylüyor.

Biz son üç yılda gerek yazılı propaganda yoluyla, gerekse BMBP türü platformlarda bu iddiamızı öne sürmüş ve halkımızın gerçek temsiliyetinin oluşturulması mücadelesinin kaçınılmazlığını anlatmaya çalıştık.

Bu temsiliyetin tek adresinin BMBP olabileceğini savunduk. Halkımız bu düşüncemizi benimsedi ve gereğini yaptı.

"Birlik olun, memlekete sahip çıkın, ülkeyi yönetecek hazırlığı yapın sizi sonuna kadar destekleyelim" dedi. Bunu 18 Temmuzlarla kanıtladı.

Ama halkın bu irade ve gücüne inanmayan, güvenmeyen siyasetçiler BMBP'nun ortaya koyduğu ülkesine sahip çıkma ve yönetme ruhundan korkmuş olacaklar ki, bu ruhu öldürmek, hatta diri diri gömmek yoluna girdiler. BMBP'na halkın verdiği bu liderliği çeşitli ayak oyunları ile Ticaret Odası'na peşkeş çektiler. Açıkçası halkın güvenine, geleceğine ihanet ettiler.

Henüz her şey bitmiş değildir...

Denктаş varken bile Kıbrıs Türkü görüşme masasında yoktu. Şu anda göstermelik olsa da yok.

Kıbrıs Türk halkının temsil edilmediği bir görüşme masasından halkın yararına bir anlaşmanın çıkmasını beklemek saflığından kurtulma zamanıdır.

Kıbrıs Türk halkının yıllardır gasp edilen temsiliyetinin geri alınması ve gerçek temsiliyete dönüştürülmesi zamanı gelmiştir, geçmek üzeredir.

Tüm yurtseverlerin görevi bu temsiliyeti oluşturma mücadelesine dört elle sarılmaktır.

Bu temsiliyetin tek adresi Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz deyen Bu Memleket Bizim Platformu'dur.

KSG VE KIBRISTA ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

KSG'nin Kıbrıs sorununa çözüm önerisi Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin kurulması önerisidir.

Bu devrimci sonucu elde etmek için çalışılmaz ve bu yönde başarı elde edilmezse Kıbrıs sorununun reformcu bir şekilde, yani burjuva-emperyalist dünya sistemi içerisinde burjuvalar tarafından çözümü için yapılacak çalışmalarda bizim hiçbir sözümlerimiz geçmeyecektir. Bu nedenle KSG Kıbrıs sorununun çözümünde acil görevimizin anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin elde edilmesi için çalışmak, bu hükümetten pratiğe geçirmesini talep ettiğimiz programın elde edilmesi için çalışmak olduğu görüşündedir.

Kıbrıs sorununun reformcu bir şekilde, yani burjuva-emperyalist dünya sistemi içerisinde burjuvalar tarafından çözümü için yapılacak çalışmalarda burjuvaziye getirilmesi gereken en önemli talebin ise 'savaşmayın-anlaşın' olması gerektiği görüşündedir.

Anlaşma ve dolayısı ile anlaşmanın içeriği burjuvalara bırakıldığı oranda kitleler açısından belirleyici sorun burjuvalar arası bir savaşın önlenmesidir. Çünkü burjuva dünyada çıkar çatışmalarının er veya geç vardığı nokta savaştır. Ve buna müsaade edilmemelidir.

Gücümüz olmadığı ve de gücümüz yetmediği oranda burjuvalar arası ilişki ve dolayısı ile anlaşmaları onlar arası güç dengesi belirleyecektir. Bize düşen onların halklar aleyhine olan bu ilişkisini teşhir etmek olacaktır. Onların bize yararlı olmayan anlaşmalarına karşı elimizden bu teşhir çalışmasından başka birşey gelmeyecektir. Bu 'kötü' anlaşmaya karşı tarafımızdan savaş başlatılmayacaktır. Ama savaşı onlar başlatırsa, birbirlerine karşı, bizi birbirimize kırdırarak bir savaş başlatılırsa, işte o zaman savaş başlatılmalıdır. Yani onlar, burjuvalar birbirleri ile savaşmaktan, bizi kendi savaşlarında kırdırmaktan hiç bir yarar elde edemeyecekleri konusunda bilgilendirilmeli, böylesi bir savaşa karşı savaşacağımız onlar tarafından bilinmelidir. Savaşmak bizim şu anki siyasetimiz değildir. Ama bize gerici bir savaş empoze edilirse elimiz mahkum savarız baylar. Ama sizin için değil! Size karşı!

Burjuva emperyalist çözüm türlerinden halkımız için en iyisini elde etmek istediklerini iddia eden burjuva reformcu solculara ise şu öneri getirilmelidir: gelin burjuva reformcu ve detaylı bir anlaşma planı oluşturun. Bu konuda kuzey ve güneyde birlik oluşturun. Ve hep birlikte o planın dünya ve mevcut hükümetler ve sorumlular tarafından kabulü için çalışalım. Hem kuzeyde hem güneyde bu burjuva reformcu çözümü savunacak birliklikleri hükümete getirmek için çalışalım. Bu Memleket Bizim Partisi önerimizin temel taşlarından birisi bu siyaset olmuştur.

KSG savaşa yol açmayıp savaşı önleyecek, halkımızın mevcut burjuva şartlarda en yararına olacak bir burjuva-emperyalist, reformcu çözüm türü için herkesle ele ele verip çalışmaya hazırdır. Ama burada bir problem vardır! O da şudur:

Şu anda BM tarafından, AB ve ABD destekli bir planın Yunanistan-Kıbrıs Cumhuriyeti, Türkiye-'KKTC' taraflarına 'kabül etmek zorundasınız' denerek sunulduğu lafları dolanmaktadır. Açık ki bu öneri Kıbrıs Türk ve Kıbrıs Rum halkı açısından burjuva reformcu çözüm türlerinden en iyisi olmayacaktır. O zaman ne yapılacaktır? Bazıları o çok yüceltikleri AB'nin kendilerini kazıkladıkları kanısına varmış olabilirler. Biz AB'nin her şart altında bizi kazıklayacağı kanısında olduğumuz için burada yeni bir olgu görmüyoruz. Ama sorun bu değildir. Sorun şu veya bu anlaşma taraflara zorlandığında bizim ne yapacağımızdır. "Yok bu anlaşma bizim beklemediğimiz çok kötü bir anlaşmadır, kabul edilemez" diyerek, bu anlaşmadan rahatsızlık duyan şu veya bu burjuva kesime anlaşmadan kurtulmak için bir bahane mi vereceğiz? Ve de dahası, anlaşma olmamasının nedeni, daha doğrusu bahanesi haline mi geleceğiz? yoksa "hadi, madem böyle anlaşacaksınız, anlaşın da biz de görelim, siz anlaşmazsınız" mı diyeceğiz?

Biz bunca yıldır halkımızı bağımsız bir güç olarak örgütlemekten uzak duranların, bugün ihtimal bir anlaşmanın şu veya bu maddesine karşı çıkarak sonuç alma imkanının olmadığı, sonucun tamamıyla çatışan burjuva güçler arası güç dengesi sorunu olduğu, bu

güç dengesini etkileyecek bir gücümüz olmadığını, anlaşmamak için her türlü yolu deneyen bu güçlere muhtemel bir anlaşmadan kaçınmaları için hiçbir bahane sunulmaması gerektiği kanısındayız.

Anlaşınlar. Nasıl anlaşılabilir onların sorunudur. Bizim hükmümüz geçmemektedir. Buyursunlar! Anlaşınlar.

Kaldı ki, bu anlaşmanın en iyisi olmadığı vb., konularda ahkam kesenler-ve de kesecek olanlar, daha şimdiden bu anlaşmayı kabullenmenin zeminini hazırlamaya başladılar bile. 'Kıbrıs-ve Kıbrıs'taki İngiliz üslerini- sever' İngilizlerin Şener'le yaptığı görüşme sonrası Arif Hoca'nın yazısı bu hazırlık türlerinin ilkidir. Palavranın da alemi yoktur. Güney'de Yunanistan-Kıbrıs Rum burjuvazisine meyleden, Kuzey'de Türkiye-Kıbrıs Türk burjuvazisine meyleden, onlardan bağımsız olduğunu iddia edip Kıbrıs'ı onlara üçe böldürme planları yapan bu yoldaşların el ele vermeleri imkansız, ya o ya bu burjuva kesimin çıkarı peşinde koşarak birlikte bir çözüm önermeleri imkansız, burjuva-emperyalist güçler şu veya bu şekilde bir çözüm veya çözümsüzlük önerdiğinde ona karşı ciddi bir engel oluşturmaları imkansızdır. Onlar olsa olsa şu veya bu burjuva kesime çıkarlarına uygun bulmadıkları bir anlaşmada anlaşmayı reddetmek için bir bahane olabilirler. Başka bir şey değil. Ayrıca bu yoldaşların ayrı ayrı, ve de halkımızın en yararına ilan ettikleri anlaşma önerileri de birbirleriyle uyumadığı gibi, halkımızın şu veya bu kesiminin pek çok haklarının ihlali temelinde de yükselir. Hem de bu 'en iyi' burjuva-emperyalist planın gerçekleşmesi için belirleyici olan bu yoldaşların ve halkımızın kendi gücü değildir. Desteği alınacak şu veya bu emperyalistin gücüdür belirleyici olan.

Bizim, bu kendileri hadım-'Kıbrıs güçsüz abi Kıbrıs güçsüz!'-, kendilerinin farklı farklı 'en iyi' çözüm planlarının gerçekleşmesi için emperyalistlere muhtaç yoldaşların kuru güvültüleri adına BM, AB ve de ABD tarafından empoze edildiği söylenen, ve de bizim yerli burjuvaların babaları emperyalistlerin uçakları olduğunu bir kere daha ispatlayan anlaşma ihtimaline karşı çıkıp, şu veya bu burjuva kesime anlaşmamak için bahane vereceğimizi sananlar yanılırlar. KSG anlaşma olursa burjuvalar arası mevcut güç dengesi şartlarında nasıl bir anlaşma olacağını, bunu önlemek için neler yapılması gerektiğini defalarca ortaya koydu. KSG palavrayla, halkımıza karşı yalan dolanla uğraşmıyacaktır. Bu baylar anlaşmayacaklar. Anlaşırlarsa, bir anlaşma kendilerine empoze edilirse buyursunlar, ağa babalarının dediğini yapsınlar. Yeter ki karşılıklı savaşmasınlar. KSG'nin kabulüdür. Bu 'en kötüsüne' karşı 'en iyisini' mi istiyorsunuz? İspatlayınız! Bunu gerçekten isteyenler KSG'nin önerilerine karşı savaş açacağına, KSG'nin önerilerine uygun çalışırlar. Yoksa 'Kıbrıs güçsüz' deyip hadımlıklarına, burjuva kuyrukçuluklarına, ve de bölücülüklerine devam ederler. Siyaset güç sorunudur. Güçlenme imkanı olmayan güçsüz tiplerle birlikte kuyuya inilmez.

Kıbrıs güçlüdür ve biz Kıbrıs'ta gelişmelerde söz sahibi olan bir güç olacağız!

KSG'nin şu veya bu çözüm türünde halkımızın gerçekten söz sahibi olması için onların anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin kurulması için çalışmaları gerektiği tesbitinden, ve çalışmalarının merkezine bu amaç için çalışmayı koymaktan vazgeçmez. Sunulan anlaşmadan rahatsız olanlar hem kuzeyde hem de güneyde anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin kurulması için çalışmaya başlamalıdır. Henüz gecikmiş değiliz. Hala tüm emperyalistleri teşhir ve tecrit etmek, hala halkımızın ve dünya halklarının çıkarına olan bir anlaşmayı kendi ellerimizle çizmek imkanına sahibiz. Bu emperyalist rezillik örneği anlaşmayı ve mevcut emperyalist rezilliği tarihin çöp kutusuna atma imkanına sahibiz. Yeter ki anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin kurulması için el ele verelim! Dünya emperyalizminin karşısına hep birlikte çıkalım! Dünya emperyalist zincirini Kıbrıs'ta kırma konusunda ısrarlı olalım!

Herşey anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için!

Londra Mektubu

Görüşmeler ve Sosyalist Tavrı

Kıbrıs'ta emekçi kitlelerin nabzını tutmak ve Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek'in sunduğu görüşlerin ne anlama geldiğini öğrenmek çok önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Bire bir ilişki-erde ne yazık ki KSG'nin bugünkü görüşmelerden yana, anlaşmadan yana olmadığı düşüncesi ile karşılaşmak gerçekten yapmamız gereken işlerin boyutunu bize gösterdi.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek daha 1997'de Kıbrıs'ta olası bir anlaşma ile ilgili tavrını ortaya koymuş, gerek Kıbrıs Sorunu kitabında, gerek gazetenin çeşitli sayılarında, gerekse BMBP'nin hazırladığı en berbat demeçlere imza atarak Kıbrıs'ta emperyalistlerin varacağı bir anlaşmaya karşı olmadığını fazlasıyla göstermiştir. Bizim yazılarımız ve demeçlerimiz önemli bir noktada odaklaştı. Kıbrıs'ta kalıcı bir çözüm veya Kıbrıs Sorunu'nun çözülebilmesi ancak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) ile mümkündür.

Neden?

Bugünkü görüşmeler emperyalist güç dengelerine bağlı olarak ele alındığında, bir dizi emperyalistlerin ortak bir yeni dengede anlaşma olasılığının BUGÜN için imkansızlığını gösteriyor. ABD, AB, İngiltere gibi büyük emperyalist güçler ve bunun yanında TC'nin emperyalist yayımcı siyasetleri ve Yunanistan'ın Kıbrıs'taki çıkarları ve Kıbrıslı Rum ve Türk büyük burjuvaların çıkarlarını uyandırmak pek kolay olmasa gerek... Böyle bir durumda bir anlaşma ancak büyük emperyalist güçlerin empoze etmesi ile mümkündür (Bunu sadece biz değil Hasan Hastürer 25 Ekim 2002 tarihli Kıbrıs gazetesi makalesinde anlaşmanın dışarda olduğunu özetledi). Böyle bir empoze Kıbrıs Sorununu çözmez, ancak geçici bir anlaşma getirir. Kıbrıs'ta kısa zamanda bir anlaşma isteniyorsa bu Denktaş veya TC ile iyi ilişkilerle değil Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk kitlelerin aktif hareketleri ve eylemleri ile ve adada etkinliği olan diğer ülkelerin emekçilerinin de desteğini alarak yürütecekleri mücadele ile mümkün olabilir. Yani Hannay, Verhugen, Yılmaz ile görüşmeler yaparak değil...

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek AEBCH Hükümetini öne atıldığında çalışmalarını buna odaklanması gerektiğini bildiği için öne atmıştır. Kitle hareketini bu temelde yaratmak gerektiğini gördüğü için bunu öne sürmüştür. Gelgelelim CTP, YBH ve bir dizi sendika liderleri Çözüm ve AB deyip kitleleri bunlar için dahi harekete geçirmemiştir. Sendika liderlerinin demeçleri veya belediye seçim sonuçları buna yetmez. Haziran dediler, Eylül dediler, Ekim dediler, Aralık dediler ve şimdi de 2003 demeye başladılar bu arkadaşlar.

"Barış Hemen Şimdi" talebinde bulunuyorsan o zaman bu talebin gereklerini yerine getirmek zorundasın...

Hiçbir talep kitle hareketi ile takviye edilmedikçe gerçekleşemez.

Eğer kitlelerin yanında olduğumuzu öne sürüyorsak (siz sendika liderleri arkadaşlar) o zaman kitleleri harekete geçirmek için neyi bekliyoruz?

DOLAR MI EURO MU?

Çağımız, emperyalist tahakkümün sürdüğü bir çağdır. Yani emperyalizm, tüm vahşetiyle dünyanın dört bir yanına saldırıya geçmiştir. Bunun sadece askeri yönünü ele alırsak, gördüğümüz Afganistan saldırısında, çok yakın bir gelecekteki Irak saldırısında, emperyalizmin hedefi yine aynıdır. Çıkmaza girmiş, yapısından kaynaklanan bunalımlarla boğuşan ve bunları aşmak için sağa sola savaş açmak zorunluluğunda olan tekeller kapitalizmin yeni kaynaklar, sömürgeler, kukla devletler bulmak, silah tekellerinin emrindeki hükümetleriyle, büyük savaş tekellerini ekonomik anlamda tatmin etmek suretiyle rahatlatma çabalarının bir sonucu olarak, savaşlar yaşanmaktadır ve yaşanacaktır. Tabii, burada, anti-emperyalist ya da anti-kapitalist halk savaşlarını yani haklı savaşları kastediyoruz. Bu savaşlardan kasıt, sırf emperyalist amaçlar uğruna halkların, ülkelerin yıkımına yol açan, sömürgeleştirme savaşları yani haksız savaşları vurguluyoruz. Haksız savaşların da ortaya çıkması olağandır. Olağandır çünkü, geberen kapitalizm için yeni savaşlara girmekten başka bir umar yolu yoktur. Kapitalizmin son aşamasında olmasından, can havliyle oraya buraya saldırmaktan ve onu, mutlak sonun beklediğinden hareketle, yeni savaşların açılacağına görülebilmesi zor değildir. Paylaşım savaşlarının, Vietnam'ın, Kore'nin, Angola'nın, Şili'nin, Nikaragua'nın, Yugoslavya'nın, Afganistan'ın ve çok yakın bir gelecekte, Irak'ın belki de İran ve Kore'nin ve daha yüzlercesinin ortaya çıkmasının ardında, can çekişen kapitalizmin rahatlatma çabaları yer almaktadır. Emperyalizm, uydu devletleri ile

de bu tür savaşlardan en az zararlı çıkmayı, göreceği zararın hatta yiyeceği tokadın -örneğin Vietnam'da olduğu gibi- bir kısmını da "müttefiklerine" yansıtmayı, aktarmayı amaçladığından dolayıdır ki, dünyada ikili anlaşmalar, gizli kapaklı protokoller, yine gizli müdahaleler, hareket planları, mini darbeler, kolektif baskınlar ve eylemler gerçekleşiyor. Bu bağlamda çok ama çok yakın bir zaman dilimi içinde Amerika'nın Irak'a karşı girişeceği emperyalist savaşta, kurulan ya da kurululan Kürt Devletinin TC'nin bölgeye müdahalesinde ne derecede rol oynayacağını bariz bir şekilde göreceğiz.

Bu, sadece yakında görebileceğimiz bir örnek. Dünyada, emperyalist çıkarlar için uydu devletlerin yaptıkları hareketler birçoğudur. Bugün hangi kitle iletişim aracında belirtilmiştir; 11 Eylül saldırısının hemen iki gün ardından, büyük bir TC birliğinin Afgan Dağları'na indirildiği? Tüm bunlar, halktan gizli olarak alınan ve yine halklara yansıtılmayan -yansıtılmaması gereken- kararlardır. Emperyalist taktik, zaten bunu gerektirmektedir. Yine emperyalizmin uşağı konumundaki hükümetler de bu konuda üstlerine düşeni yapmaktadır.

NATO, yıllardan beri, dünyanın dört bir yanında kanlı darbeler düzenleyen, emperyalist savaşlar çıkaran, destek veren, katliamlar yapan hatta, uyguladığı ambargo sonucunda çocukları açlıktan ve ilaçsızlıktan öldürebilecek kadar gözünü kan bürümüş bir emperyalist oluşumdur. Buna dahil olan devletler de, bu doğrultuda, yani dünyanın yağmalan-

masında, kanının emilmesinde birleşmiş, kimisi esas oğlan rolünde -örneğin ABD, İngiltere vb.- kimisi de figüran olarak -örneğin TC vb.- oynayan kapitalist devletlerdir.

AB de, tıpkı NATO gibi, emperyalist bir oluşumdur. AB'nin bu yapısı, kuruluş amacında gizlidir. Kimi zaman ABD ile AB devletleri arasında zıtlıkların, sürtüşmelerin olduğu bir gerçektir. Bunun nedeni de, iki emperyalist oluşumun -kimi zaman- çıkarlarının örtüşmemesi ya da pay kapmada meydana gelen anlaşmazlıklardır. Oluşumun yapısına baktığımızda, zaten ABD ile emperyalist kutupta yarışabilmek için, yine emperyalist Avrupa devletlerinin birleşme isteği görülmektedir. Buradan şu sonuç çıkarılabilir ki; ABD ile AB üyeleri, devamlı bir kavga, devamlı bir didişme içindedirler. Bu iki takımın çıkarları, neredeyse her zaman örtüşmektedir ancak, kapitalizmin bunalımları ve ABD'nin sömürgecilikte başı çeken yapısı gözönünde bulundurularak böyle bir birliğin kurulmuş olması, yine bu çıkar savaşının doğal sonucudur diyebiliriz. Gerçekten de ABD ile Avrupa devletlerinin çıkarlarının örtüşmediği zamanlarının olduğu ve olacağı, dünya pastasından pay kapmak, "Süper -Güç" ABD ile yarışabilmek için güçlerini bir şekilde birleştirmeleri gerektiği düşünülmesine ulaşan Avrupa ülkelerinin, AB, ya da özgün bir şekilde söylersek, Avrupa Birleşik Devletleri'ni ABD'nin karşısına çıkarma planı doğrultusunda düşünmek suretiyle, AB'nin mantığını anlamamız zor olmayacaktır. Yine de bu karşılık, husumete dönüştürülmemektedir; çünkü, bunlar, çıkarların çok büyük

oranda örtüşmesi ve bir husumetin doğması sonucunda her iki tarafın da zarar göreceği fikrinde birleşmektedirler. NATO da, ABD de, Avrupa Birleşik Devletleri de, sistemlerinin geldiği aşamaların zorunlu bir sonucu olarak emperyalist oluşumlardır ve sömürgeciliğin yeni biçimlerini -globalizm, yeni dünya düzeni gibi... -uygulamakta gösterdikleri başarıdan dolayı da bu savın gerçekliği, perçinlenmektedir. Bu iki ekibin, yani, ABD ve AB'nin bu ahbabların ne kadar uyum içinde çalışacağını, gerçekleşecek olan Irak saldırılarında göreceğiz. Bu adamların çıkarları ortaktır çünkü.. Kardeş kardeş girecekler savaşa, emperyalist planlarını masum Irak halkı üzerinde gerçekleştirecek bu kan emici asalaklar, ondan sonra da bizler, adamızdaki üsleri de kullanacak olan bu vahşilere Kıbrıs'taki "solcular" olarak, "AB bize barış, demokrasi getirecek" diye avunup duracağız, kendi kendimizi doyuracağız. Böyle bir yaklaşım, sadece ve sadece marksist anlayıştan yoksunların işidir, kendilerine sosyalist deseler bile...

Bu anlamda, "Küçük Amerika" hayalleri ya da AB serüvenciliği, ezilen halklara bir şey kazandırmaz, kazandıramaz. Ezilen halkların kurtuluşu, kapitalist-emperyalist oluşumlara -hangi akla hizmetse?- girmeye çabalamaktan, bile bile kendini sömürgecilere teslim etmekten, AB askeri olmaktan, AB Euro'sundan ya da ABD dolarından değil, devrimden ve sosyalizmden geçer. Bu da anti emperyalist birleşik cephe hükümetiyle mümkündür.

ŞİLİ'DE 1973'TE ASKERİ CUNTA TARAFINDAN KAYBETTİRİLENLERİN ANISINA MİLTON KEYNES'DE 3 AĞAÇ DİKİLDİ

KSG Londra Bürosu-Özel

Londra Uluslararası İnsan Hakları Projesi Barış ve Adalet Ağı (Milton Keynes) ile ortaklaşa olarak Ecomemoria Projesinin bir parçası olarak 12 Ekim 2002'de

Milton Keynes'de (Pagoda Barışı yanında) 3 ağaç dikti. Ağaçlar 1973'te Şili'de askeri cunta tarafından 'kaybettirilen' üç kardeşlerin; Alberto, Ernesto ve Modesto Reinante Raipan'ın anısına dikildi. Ayrıca, Londra Uluslararası İnsan Hakları Projesi 11 Eylül'de Londra'da Şili Elçiliği önünde Şili'de diktatörlüğü protesto eden bir gösteri, yürüyüş ve film gösterisi düzenledi.

General Pinoşet'in Şili'ye dönmesine izin verileli yaklaşık üç yıl ve Şili'de demokratik olarak seçilmiş hükümeti alaşağı edeli 29 yıl oldu. Pinoşet'in hüküm sürdüğü faşist terörü yüz binlerce kişiyi kurban etti, üç binden fazlasını katletti ve binden fazla kişi de "kayboldu". Diğer yandan, onun ekonomik politikaları yerel ormanların sistematik yok edilmesine ve çevrenin ayımsız kirletilmesine yol açtı. Ama hala daha General Pinoşet ve suç ortakları Şili'de yaşamaya devam ediyorlar.

Şili'de empoze edilen "kurumlaşmış unutturma (amnesia)" kampanyasına karşı büyüyen hareketin bir parçası olarak insan hakları grupları, Şili askeri diktatörlüğünün yol açtığı insan hakları ihlallerini ve çevreye verilen zararın boyutlarını öne çıkaran bir projeyi hayata geçiriyorlar.

Londra Uluslararası İnsan Hakları Projesi Şili askeri diktatörlüğünün tüm kurbanlarının anısını canlı tutmaya amacındadır. Çünkü gerçek ve adalet için mücadele unutmaya karşı hatırlatma mücadelesidir. Bu projenin merkezinde her bir kurban için bir ağaç dikmek eylemi vardır. Bu süreç ilk aşamada değişik ülkelerde ağaç dikmek olarak başlayacaktır ve dünyada bir "sanal orman" yaratarak Şili'deki yerli ağaçlardan bir orman ile ekilecektir. Bu sembolik birliklik eylemi ile EKOLOJİ ve ANİ (ECOMEMORIA) olarak askeri diktatörlüğün bütün kurbanlarının anısına gelecek nesillere "canlı bir anı" yaratmayı önermektedirler.

Siz de kendi ülkenizde Şili'deki faşist diktatörlük tarafından kaybettirilenlerin, katledilenlerin anısını yaşatmak için bu kampanyaya katılınız.

Proyecto Internacional de Derechos Humanos PO Box 32776 London SE1 1AX E-Posta: hhrr_project@hotmail.com Web-site: <http://www.ecomemoria.com>
<http://www.memoriaviva.com>

İngiltere'de Eğitimde Tekelleşmeler

KSG Londra- Geçtiğimiz haftalarda İngiliz medyasına bomba gibi düşen bir açıklama yapıldı. İngiltere'nin ve de Londra'nın önde gelen iki yüksek Öğretim Kurumu, Imperial College ve University College London birleşmek için çalışmalar başlattığını açıkladılar.

İngiltere'de yüksek öğrenime giden öğrenci sayısı %30'lara yükselirken devletin buna katkısı sınırlı kalmaktadır. Yüksek öğrenime giren öğrencilerin duhuliyeleri 1100 sterline yükselmiştir. Yüksek öğrenim'de görev yapan öğretim üyelerinin maaşlarının düşük olması nedeniyle bu öğretim üyelerinin ortalama yaş oranları yüksek kalmış ve genç akademisyenleri barındırmakta sıkıntı çekmiştir.

İngiltere yüksek öğrenimde global bir güç olarak piyasaya girmeyi planlamış ve kapitalist-empyalist sistemin gereklerini hayata geçirmeye girişmiştir. Üniversitelerde tekelleşme...

İngiltere'de hala hazırda 114 üniversite bulunmakta ve tüm üniversiteler ayrıca araştırma üniversitesi statüsündedirler. Ancak global rekabet araştırmaların yoğunlaşmasını talep etmekte ve sınırlı sayıda üniversiteyi araştırma üniversitesi statüsünde tutmakta, geriye kalanları da ikinci sınıf üniversite durumuna gelmeye zorlamaktadır.

Imperial College ve University College London dünyanın çeşitli yerlerinden varlıklı öğrencilerin çekim noktası haline gelmek ve global olarak ABD'deki üniversitelerle rekabet etmek için bu yolu seçti. Yapılan açıklamalar ve rektörlerin nereden geldiklerine bakıldığında, bu tekelleşmenin

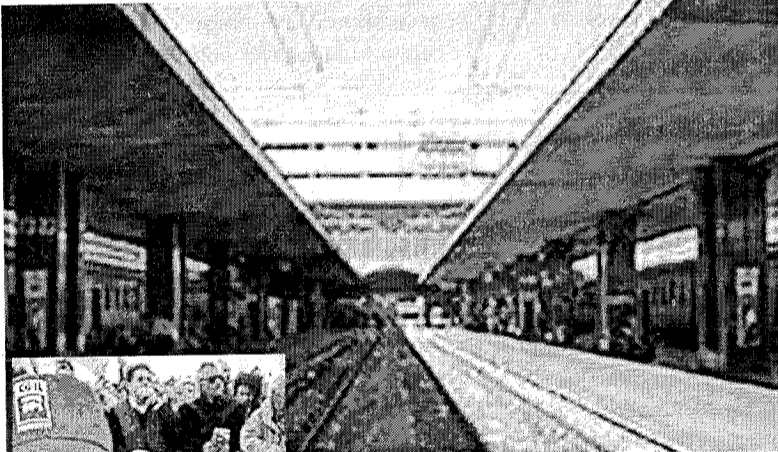
empyalistler tarafından talep edildiği görülebilir. Imperial College rektörü Glaxo Wellcome ve Smithkline-Beecham şirketlerini birleştirmede öder rol amış ve dünya kimya sanayisinde dev bir tekel oluşturmuştur. University College London rektörü yakın geçmişe kadar İngiliz GEC şirketinin başkan yardımcısı idi. Imperial College ve University College London mezunları dünyanın tekelleri tarafından (Exxon, Shell, BP, Glaxo, Bankalar ve para borsası, vs.) işe alınmakta ve bu tekellerin azami karlarına karlar katılmaktadırlar.

Empyalist tekeller kendilerine elit yetiştirmek için bu girişimlerde bulunurken mevcut kurumlarda çalışanların sayısını da azaltarak yöneticilerin ve elit öğretim görevlilerinin gelirlerini artırmayı ve kendilerine imtiyazlar elde etmeyi hedeflemektedir.

Fakat tekelleşme sadece bu iki kurumla bitmiyor. Manchester Üniversitesi ve UMIST (University of Manchester Institute of Technology) Mart 2002'de birleşerek Manchester'de ve İngiltere'de 28 bin öğrenci kapasiteli bir üniversite durumuna geldi. Londra'da daha küçük olan ve az bilinen North London University ve Guildhall University birleşerek Metropolitan University of London olarak faaliyet göstermeye başladı. İngiltere'de yüksek öğretim kurumlarındaki girişimler üniversite sayılarının azalacağını ve bu sektörde çalışan 220 bin kişinin azaltılacağını göstermektedir.

Tüm bu gelişmeler, "herkese eğitim hakkı" lafazanlıklarının ne kadar sahte olduğunu ve yerine elit kesime eğitim hakkının devreye sokulduğunu gösteriyor.

Genel grev İtalyayı felç etti

Berlusconi'nin uygulamalarına sandıklar kızgın.

Devlet bakanı Silvio Berlusconi'nin maaş kesintileri ve reformlarını binlerce işçi gösteri ve yürüyüşlerle protesto etti. İtalyanın en sol ve de en büyük sendikasının grev çağrısı tren, hava ve ulaşım sektörünü felce uğrattı.

Grev Gerçekleri
120 kent ve kasabada protestolar yapıldı ve

250'den fazla seferler iptal edildi.

Ortalama 35,000 yolcu mağdur kaldı. 100'den fazla tren hizmetleri durduruldu.

Mart ayında gerçekleştirilen benzeri grevle daha az sayıda katılım olmasına rağmen, sendikalar bu grevlere milyonlarca işçinin katıldığını açıkladılar.

Fiat araba şirketinin binlerce işçiyi kovması ile bir sene içinde ikinci genel grev gerçekleştirildi.

Sol sendika CGIL Mr Berlusconi'nin kesintiler ve gelirler hakkındaki siyasi girişimleri ve de reformları binlerce işçiyi işinden edeceği için bu grevi çağırıldıklarını açıkladı.

Kırmızı bayrakları ve düdükleleriyle sokaklara dökülen işçiler 120 kasabada devlet alehinde sloganlar atarak haklarının ellerinden alınmasını protesto ettiler.

Berlusconi'nin uygulamalarına sandıklar kızgın.

Bu grevlerden en çok etkilenen taşıma ve hava sektörü oldu.

İtalyanın Milli Hava yolu Alitalia, 250'den fazla seferi kestiğini ve binlerce kişinin mağdur kaldığını açıkladı.

Bunun yanı sıra 100'den fazla tren seferi iptal edilerek, %40 kadar demiryolu hattının işlem dışı kaldığı belirlendi.

Okullar tatil edilmek zorunda kaldı.

Greve katılmayan işçiler de, sokaklardaki gösterilerle taşımanın felç içinde olmasını neden göstererek işe gitme kararı aldılar.

CGIL sendikası 1970'lerin işçi kanunlarının değiştirilme planlarına kızgın. Hükümet işverenler lehine işçileri işten çıkarmasını kolaylaştırmaya çalışmaktadır.

Nisan ayında üç sendikanın (CGIL, CISL ve UIL) başlattıkları grevler 20 yıldan beri yapılan en büyük grevler olmasına rağmen CISL ve UIL sendikaları Cuma günü greve katılmadılar.

Tren işçileri greve katılabilir!

● Onlar grevdeyken (İtfaiyeciler)biz çalışanlarımızın güvenliklerini göz ardı etmeyeceğiz
Bob Crow, RMT Başkanı

Metro çalışanları sendikası RMT, itfaiye çalışanları greve gittikleri oranda güvenliği sağlamaları için görev yapacak askerlerin, ikinci dünya savaşından kalma 'Yeşil Tanrıça' adını taktıkları araçlarla güvenliği sağlama çabalarının yeterli olamayacağından, devlete greve hazırladıklarını bildirdi.

Bob Crow, RMT sendika başkanı, "işçilerimiz kendilerini güvende hissetmiyorsa ve işveren bunu gidirmek için girişimde bulunmazsa grevler aynı zamana denk gelebilir" diye konuştu.

Buna ek olarak hızlı bir şekilde anket yapıp greve gidilebileceğini de söyledi.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

POLİTİKASIZLIĞIN POLİTİKASI MI, PARTİ POLİTİKASI MI? (2)

Sol içindeki en önemli sıkıntılarımızdan biri de parti konusundadır. "Üç beş aydının bir araya gelmesiyle parti oluşmaz"; "parti, ama kiminle parti? parti kuracak yeterli tabana sahip değiliz"; "parti işçi sınıfına dışarıdan kendini empoze eden bir avuç ideoloğun bir araya gelmesi değildir" diyenler ne yazık ki çoğunlukta.

Herşeyden önce proleteryanın kendiliğinden varlığı, partinin oluşturulması için gerekli zemini ve tabanı oluşturur. Partinin gerekliliği işçi sınıfının doğasından kaynaklanır. İşçi sınıfının kapitalist sisteme karşı direnişinin bir özelliği de, sınıfın tamamının bilincini artırmak ve direnişini örgütlemek için neler yapılması gerektiğini anlamamızı bizden talep etmesidir.

İşçi sınıfı içinde dengeli bir bilinçlenme sözkonusu değildir. Kapitalist ideoloji ve propaganda bombardmanı altında tutulan işçi sınıfının farklı kesimlerinin sınıf çıkarlarına ters yönelimlere girmesi, sınıf çıkarlarına ters bilinç taşıması şaşırtıcı değildir.

Eğer yaşam, sınıfların güçlerinin birbirlerine karşı saflarda cephe almalarını sağlayacak kadar basit olsaydı; eğer hakim sınıfların güçlerine karşı, işçi ve emekçi sınıfların güçleri, düzenli bir şekilde cephe alabilseydi, o zaman başka bir örgütlenmeye gereksinim duymazdık. Ama ne yazık ki sınıf mücadelesi böyle şekillenmiyor. Sınıf mücadelesi oldukça farklılıklar gösteren bir zemin üzerinde yükselmektedir.

Sınıf mücadelesinin bu temel geçişinden çıkarılabileceğimiz sonuç, işçi sınıfı içinde, sınıfın mücadelesini yürütebilecek bilinç ve disipline sahip örgütlerin yaratılması gerektiğidir.

Bizim, Leninistler olarak bu konudaki anlayışımız şudur; işçi sınıfı ve aydınlar arasından, düzenin kökten değişmesi gerektiğini kavramış, bunu gerçekleştirmenin en etkili yönteminin işçi sınıfının doğrudan mücadelesi olduğuna inanan, sınıflarının ve görevlerinin evrenselliğinin bilincinde olan militan bir azınlığın örgütlü olarak ortaya çıkması gereklidir.

Böylesi bir azınlığı, sınıfın bütününe mücadele gücünü yükselten bir kaldıraç olarak görev yapacak şekilde örgütlemeliyiz. Bu şu anlama gelir; burada amaçlanan, ideologlardan oluşan küçük bir azınlığın kendi başlarına gelin güveyi olarak, sınıfın tamamını temsil etmeleri değildir. Örgütlü azınlıktan murad edilen, kendini işçi sınıfına empoze etmesi, ya da sınıftan kopuk hareket etmesi de değildir. Örgütlü azınlığın amacı, mücadele süreci içinde, sınıfın tamamı ile karşılıklı eylem birliği ve dayanışma halinde, sınıfın çoğunluğunu harekete kazanmak, sınıfın çıkarları doğrultusunda kazanmaktır.

Aslında, buradaki 'örgütlü azınlık', bir anlamda, daha üst düzeyde birlik sağlamak amacı ile sınıftan kopmuş gibidir. Sınıfsal düzeyde çoğunluğu birleştirmek için önce siyasi ideolojik kopuş gerçekleştirilmelidir. Bu kopuş, ilke olarak düzene karşı bir ayrılıktır. Ama her fırsatta, her somut mücadele ve eylem içinde, sınıf mücadelesini ilerletmek için, sınıfın gerisi ile birleşme arayan bir ayrılıktır. Burada esas olan, parti ile sınıfın interaktif (karşılıklı işbirliği içinde) beraberliğinin sağlanmasıdır.

Devrimci bir partinin değeri, o partinin mücadele içinde, sınıftan, kendi kitle tabanından öğrenebilme ve öğrendiklerini sınıfın bütünü için genel deneyeime dönüştürüp, yine sınıfa aktarabilme yeteneği ile ölçülür. Parti sınıftan öğrenir. Aynı zamanda sınıfın her kesiminin, mücadelenin en zengin deneyimlerini öğrenebilmesinin aracıdır.

Burada, azınlığın girişimi, çoğunluğun direniş eylemini tetikleyici olarak da algılanmalıdır.

Çok net bir şekilde anlaşılması gereken şudur; bizim önerdiğimiz parti örgütlenmesinin ertelenmesi için hiçbir gerekçe yoktur. "Henüz hazır değiliz", "yeterli kadromuz yok", gibi söylemler mazaret olmanın ötesine geçemez.

Özetlersek; parti işçi sınıfının ve onun direnişinin varlığının dayattığı somut bir gereksinimdir. Bunu kavrayan devrimcilerin görevi partiyi kurmaktır. Parti sınıfın öncüsü olarak kurulacaktır. Parti sınıfı ile karşılıklı (interaktif) temas, çalışma, mücadele ve dayanışma içinde, kitlelerden aldıklarını sınıfın bütününe malettikçe, sosyalizm düşüncesini işçi sınıfı hareketi ile birleştirecek ve bunu başardığı oranda da büyüyüp kitleselleşecektir. Sınıfın yalnızca öncüsü değil, aynı zamanda onun sahip çıktığı partisi haline gelecektir.

Fransız Öğretmenler Grevde!

Ülke çapında gösteriler yer almakta.

Teachers say the new government has forgotten education

Eğitimde yapılması plan-

lanan iş kesintilerini protesto etme amacıyla ülke çapında öğretmenler grev kararı aldı.

Ortalama 100 gösteri yapıldı ve çoğu okullar kapatılmak zorunda kaldı. Bu, Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ın başa geçmesinden buyana yapılan ikinci büyük grev oldu.

Üç hafta önce Kamu çalışanları şimdi de öğretmenler. İddialar hükümetin eğitimi dışladığı oldu.

Yeni yönetim 5500 yardımcı öğretmen ve 20bin kadar

öğretmeni işten çıkartma kararı aldı.

Bunun yanı sıra yetkilerin bölgesel belediyelere verilme kararı da öğretmenleri korkutmakta. Yetkiler İngilteredeki gibi belediyelere verilirse işçileri işten çıkartma girişimleri kolaylaşır. Grevin bir gün sürmesine rağmen hükümet bunu görmezden gelmekte zorlanacak! Öğretmen sendikaları bunun yapılacak grevlerin sadece ilki olduğunu vurgulamaktadırlar.

ÇAĞ-SEN olağan genel kurulu Yapıldı

19 Ekim 2002 Tarihinde gerçekleştirilen ÇAĞ-SEN olağan genel kurulundan sonra seçilen yeni yönetim

kurulu ilk toplantısını 23 Ekim 2002 tarihinde gerçekleştirdi ve aşağıdaki görev bölümünü yaptı.

Ertan İçemen : Başkan.

Tijen Zeybak : Genel Sekreter.

Ayşe Davulcu : Mali Sekreter.

Özcan Barkut : Dış Örg.İlişk. Sor. Genel

Sek Yrd.

Erdinç Selasiye: İç Örg. İlişk.Sor. Genel Sek.

Yrd.

Hasan Çavuş : Ekonomiden Sorumlu Sekreter.

Fatma Akartürk : Eğitim Sekreteri.

Hasan Ballı : Örgütlenme Sekreteri.

Veysi Canates : Üye Sorunları Sekreteri.

Kadriye Onurer : İnsan Hakları Sekreteri.

Ömer Köse : Sosyal İşler Sekreteri.

Bizlerde KSG olarak yeni dönemde Kıbrıs'taki sendikal harekette ÇAĞ-SEN adına görev alan tüm arkadaşlara başarılar dileriz.

Birlik

Baştarafı Arka Sayfada

ve yurtsever entellektüellerinin işçi sınıfı önderliğinde sınıf işbirliği siyaseti olarak AEBC Hükümeti siyaseti için en uygun ortamın yaratılması, kitlelerin bu siyasete kazanılması için taktiklerde burnunun dikine gidilemeyeceğini bilir. KSG Kuzeydeki tüm seçimler döneminde burjuvazinin sağ parti ve kuruluşlarına karşı en sağından en soluna tüm "sol" parti ve bireylere işbirliği çağırısı yapmıştır. Türkiyeli devrimcilere de önerdiği budur. KSG bu iş birliği çağırısında bu birlikteliğin nasıl olması gerektiği konusundaki görüşlerini ortaya koymanın yanında, işbirliği önerdiği parti ve bireylere şunu da açıkça ilan etmiştir: KSG'nin bu birliktelik için tek temel talebi kendi gücü ve imkanları dahilinde kendi siyasetinin propaganda ve ajitasyonuna her hangi bir kısıtlanmanın getirilmemesidir. Açıkça ki KSG birlikteliğin birlikte faaliyetlerine en disiplinli bir şekilde uyacaktır. Ama bu KSG'nin kendi faaliyetlerine yasak getirilemez.

Bizim Türkiyenin tüm "sol" kesimlerine de önerimiz seçim döneminde bu çerçevede el ele vermektir. Bu çerçevede seçim öncesi DEHAP'ta birleşmeliydi. Ama şimdi seçim günü tüm oylar DEHAP'ta birleşmelidir.

Ve şimdi Bu Memleket Bizim Platformu, DEHAP örneğini de göz önüne alarak önümüzdeki seçimlere KSG'nin daha önce de defalarca önerdiği şekilde hazırlanmalıdır. Seçim konusu olan her bir siyasi pozisyon TKP, YBH, KBP, Avrupa-Afrika, KSG, CTP arasında bölüşülmeli, adaylar hep birlikte kitlelere sunulmalı, sağ kesim seçimler üzerinden büyük bir yenilgiye uğratılmalıdır. Hareketimizin içinde bulunduğu şartlar başka türlü yaklaşımları zararlı kılmaktadır. Seçimlerde el ele vermek zorundayız. El ele vererek zafer kazanacağımız garantilidir. Bu birliktelik hiçbir birey veya gurup ve partinin kendi görüşlerini yayma çabasına zarar vermez. Tam tersi söz konusudur. Tüm birey ve gurup ve partinin kendi görüşlerini yayabilmesinin içinde bulunduğumuz şartlarda en iyi imkanını oluşturur, vede en iyi imkanlarının oluşturulmasına katkı yapar. Ya sağcıları gerileterek ve demokratik imkanlarımızı artırarak, yada sağcıları demokrasi oyunundan vaz geçmeye zorlayıp demokrasi düşmanları olarak kitlelerin gözünde açığa çıkararak.

Yaşasın anti-empyralist birleşik cephe hükümeti!

Nazlıca

Nazlı Şahin

Gün uzandı korkulara, kulaklar seslere yatırıldı, suskun bakan gözlerde korkunun kaygısı, ellerde çığlık çığlık zamanın tükenişi vardı. Yaklaşıyordu kara bulutlar sisli göğün çırpınışından evlerin üzerine. Çok değil 11 yıl önce yine görmüştü bu bulutları, anlamını bilmeden izlemişti etrafında olanları, korkuyu hücrelerine dek yaşayarak. Şimdi biliyordu, büyümüştü çocuk. Körfez savaşında kaybettiği babası geldi aklına, süzülür birkaç damla yaş gözlerinden yanaklarına. Savaşın vahşetini gözleriyle görmüş, tanıklık etmişti ölümlere. "Yaşamak istiyorum" diye haykırdı pencerenin camını açarak, gökyüzüne çevirdi bakışlarını çığlık çığlığa "sizi istemiyorum" dedi kara bulutlara. "Güneşi görmek istiyorum, ışığı görmek istiyorum karanlığı değil" dedi anacığına. "Neden, neden yok etmek istiyorlar, bu dünyada bu kadar insanın gözü önünde, neden ölüm istiyorlar söyle, söyle anne neden savaş çıkarıyorlar? Açlık, yoksulluk bir yanda, ölüm öteki yanında. Neden çiçekler değil de ölüm kusan silahlar veriyorlar kucağıma? Petrol için diyor büyükler, yenmez içilmez bu şey neden bu kadar önemli anne? Petrol içilir mi, yenir mi anne? Yaşamımızı yok etmek isteyenler insan değil mi anne???" "hiçkırıklara boğulup sarıldı anacığına.

Gözyaşlarına boğulan anne sımşık sarılıp çocuğuna, "onlar insan değiller, insan kılığında dolaşan sömürgeci, vahşi kan emiciler, kana, cana, paraya doymaz onlar ve hep sisli havalarda karanlık dehlizlerde yaşarlar. Güneşin ışığını vahşetlerini ortaya çıkarıyor diye istemezler, tanı onları, iyi tanı çocuğum. Ve insanlık onuru için, barışı ülkene ve dünya çocuklarına taşımak için karşı dur onlara. Ve, ağlama artık!!! Güneşli günleri taşıyabilmek için yaşama, sarıl insanlık değerlerine ve asla yitirme barışa olan inancını. Göreceksin, güneşli ve güvercin dolu gökyüzü ile uyanacaksın bir sabah, bir sabah mutlaka yavrurum, çiçeklerle bezenecek etrafın ve güleceksin, bu güzel gözlerinde yaş değil sımşık bir gülümseme olacak. Sen güzelliğe olan inancını yitirme. Ve bir bedeli var güzelliğe ulaşmanın, bunu ödemeye hazır ol, hazırla tüm çocukları. Senin, benim ve bizim ellerimizle gelecek dünyaya barış, gerçek barışı ancak biz getirebiliriz, çünkü biz halkız unutmaya yavrucağım. Sevgimizin ve barışa olan inancımızın gücü bunu başaracak bir gün..."

Yüzümüzün rengi ne olursa olsun, gözyaşımızın rengi ayındır.

Yırtıcı bir şiddetle kentleri, köyleri, ülkeleri ve tüm canlıları, onuruyla yaşayan tüm halkları yerle bir etmek isteyen ABD, korkunç katliamlarından birini daha Irak'ta yinelemek istiyor.

Silahların dehşet verici etkisiyle yaşamları yok etmek istiyor.

Bizler bir seçim yapmalıyız şimdi; ama, yaratma ve yok etme arasında, barış ve savaş arasında, yaşam ve ölüm arasında bir seçim.

Ölüm hiç bu kadar haberdar edilmemişti.

İnsanlık olarak görevimiz hiç bu kadar zorunlu hale gelmemiştir; insanım diyen hiç kimse bu sorumluluktan, bu kavgadan kaçamaz, bu, zamanımızın emridir.

Tüm dünya halkları ABD'nin zulmüne karşı, özgürlük ve barış savunmasının karşısında heyecanla titremelidir. Karanlık ve kanlı günlerden çıkışın tek yolu barış için mücadele etmektir.

Dünyadaki haksızlıkların, açlığın, yoksulluğun ve savaşın ortasında suskun kalmak suç ortaklığıdır ve bu asla hoş görülemez.

"Bir şeyler yapıyorum" demeyelim, bu gün yapılanlar yeterli değildir. Daha fazlasını yapabiliriz, yapmalıyız.

Ülkeleri işgal edip bağımsızlıklara saldıran ve ölüm kusan emperyalistlere destek veren, ya da suskun kalan hükümetleri ve bu çürümüş sistemi yok etmek görevimiz değildir.

Kardeşlik, barış ve gerçek adına yaptığımız mücadele gelecekte yaşayacak, görevimizin kutsallığında beslenerek. Tarihten günümüze barış ve özgürlük mücadelesi vermiş, vermekte olan insanların ve halkların anılarıyla güçlenerek.

Beyaz bir barış güvercini gibi, mermer gibi pürüzsüz yedi renkli bir kelebek benzeri uçmalıyız gökyüzünde barış için, kan kusan silahları yok etmek için.

AB DOSYASI

Hazırlayan: Hüseyin Erdoğan

KIBRISLI RUMLARIN BEŞTE BİRİ,
AB ÜYELİĞİNE "HAYIR" DİYOR

Kıbrıs ile Avrupa Birliği (AB) arasındaki üyelik görüşmelerini sürdüren Kıbrıs Cumhuriyeti'nin ilgili bürosu tarafından adanın Rum kesiminde gerçekleştirilen bir kamuoyu yoklamasının sonuçlarına göre, her 5 Kıbrıslıdan biri, AB üyeliğinin yaşam düzeyini düşüreceği ve adanın Avrupa'nın güç odaklarının etkisi altına gireceği korkusunu taşımaktadır.

AB'nin genişlemesi ardından ona katılacak olan 13 aday ülkede, Eurobarometre'nin 2001 yılı Ekim ayında 500 kişi arasında yaptığı araştırma sonuçlarına göre, Kıbrıs'ın Rum kesiminde her 4 kişiden birinin AB üyeliğine hayır diyeceği tahmin edilmişken (Cyprus Weekly, 14.12.2001), Temmuz 2002'de yapılan bu son araştırmada denek sayısı iki kat daha fazla tutuldu ve 18 yaşın üzerindeki 1,004 kişiye sorular yöneltilerek, her 5 kişiden birinin AB üyeliğine hayır yanıtı vereceği saptandı. (Cyprus Weekly, 20. 9.2002).

Kıbrıs

Cumhuriyeti'nin AB Bürosu yöneticilerinden Kostas Paşalis'in açıkladığı bilgilere göre, kamuoyu araştırmasına katılanların %75'i, Kıbrıs'ın AB'ye katılmasına olumlu yanıt verdi ve AB üyeliğinin Kıbrıs sorununun çözümüne katkıda bulunacağını belirtti. Yanıt veren her 3 kişiden 2'si de, Kıbrıs'ın AB üyesi olarak daha fazla güvenlik içinde olacağını söyledi.

"AYDINLATMA
ÇALIŞMALARINI ARTIRIL-
MALI"

Kostas Paşalis, AB üyeliğinin Kıbrıs'a zarar vereceğini belirten %22'lik kesimin ya yeterli bilgilendiğini, ya da yanlış izlenimlere sahip olduğunu söyleyerek, aydınlatma çalışmalarının artırılması gerektiğini vurguladı. Paşalis, AB ile ilgili doğru bilgilerin edinilmesiyle AB üyeliğinin zarar getireceğine ilişkin yersiz korkuların giderileceğini vurguladı.

Burada önemli bir hususa dikkati çekmek gerekir. Bilindiği gibi, Avrupa Birliği'nde yapılan yasal değişikliklerin tek tek toplumlara benimsetilmesi ve AB ülkelerinin yasalarının bu değişikliklerle uyumlu hale getirilmesinde, halkla ilişkiler konusunda uzmanlaşmış şirketler tarafından geniş çaplı kampanyalar yürütülmekte olup, aday ülkelerde de kamuoyunun AB yanlısı olarak şekillenmesi için büyük çabalar harcanmaktadır.

Örneğin Almanya'da 1990'ların birinci ilk yapılan Euro referandumu olumsuz sonuç vermiş, ama 3-4 yıl süren kampanyalar sonrasında yapılan ikinci bir referandumda bu kez Alman toplumu fikir değiştirerek Euro'yu kabul etmişti. Nis Sözleşmesi için yapılan ilk referandumda onay vermeyen İrlanda'da, geçen ay yapılan ikinci referandumda ise, büyük kampanyaların etkisi görülmüş ve olumlu sonuç alınmıştır. Görülüyor ki, söz konusu halkla ilişkiler kampanyalarının hiç de yabana atılmayacak bir önemi vardır. Nitekim Kıbrıs'ın AB üyeliğine ilişkin olarak yapılan ilk kamuoyu araştırmalarının sonuçlarının açıklanmasından sonra, Kıbrıs'ın Rum kesiminde üç, Türk kesiminde de bir adet AB'yi tanıma bürosu kurulmasına karar verilmiştir.

Kamuoyu araştırmasının diğer bazı sonuçları da şöyledir:

* Kıbrıs'ın AB üyeliğinin en ateşli destekleyicileri, yüksek gelirli

sosyal gruplar arasında olup, AB üyeliğinden en çok yarar görecektir olanlar, büyük iş adamları (%76), meslek sahipleri (%32), emekliler (%23), işverenler (%19) ve kırsal bölgeler (%18) olarak sıralanmıştır.

* AB'ye üyelik başvurusunun doğru bir karar olup olmadığı sorusuna, %75 evet, %22 hayır yanıtı verilmiştir. Bu %22'lik hayır oranı, AB ile ilgili olumsuz görüş sahibi olanların oranına yakındır. Hayır yanıtı verenlerin oranı, kentsel bölgelere kıyasla (%18.9), kırsal bölgelerde daha yüksektir (%29.2) ve bunların %29'u en alt gelir grubundan, %23.6'sı da alt orta gelir grubundandır.

* Kıbrıs'ın AB üyeliğine başvurma kararının neden yanlış olduğu sorusuna yanıt verenler, işsizlik oranının artacağını, ekonominin zarar göreceğini, hayat pahalılığının artacağını, ülkeye gelen yabancıların sayısında artış olacağını, fakirliğin yayılacağını ve sonuçta Kıbrıs'ın AB tarafından sömürüleceğini belirtmişlerdir.

* Araştırma sorularını yanıtlayanların yarısından fazlası (%58), üyelik görüşmeleri hakkında çok az bilgileri olduğunu belirtirlerken, %36'sı da yeterli bilgiye sahip olduklarını, %5'i ise hiç bir bilgileri olmadığını söylediler. %8'lik bir kesim de, sağlık, tüketici hakları, eğitim, kültür ve insan hakları gibi önemli konularda daha fazla bilgi almak istediklerini belirttiler. AB'deki gelişmeler hakkında Kıbrıs'ın Rum erkekler, kadınlardan daha fazla bilgili ve daha fazla ilgili bulunmuştur.

* Her üç kişiden ikisi (%60), AB üyeliğinin önemli yararlar sağlayacağını söylerken, %30'u zarar göreceklere söz etmişlerdir. Yüksek gelir grupları, Kıbrıs'ın AB üyeliğine

alt gelir gruplarına kıyasla daha olumlu yaklaşmaktadır. AB üyeliğinin Kıbrıs'a getireceği zararlar işsizlik, ekonomik sıkıntılar, küçük işletmelerin zarar göreceği ve hayat pahalılığının artacağı şeklinde ifade edilmiştir.

* Kamuoyu yoklamasına katılanların çoğunluğu (%68), AB üyeliğinin güvenlik açısından daha iyi koşullar getireceğini söylerken, %16'sı güvenliğin azalacağından kuşkuludur. Yanıt verenlerin %50'si, üyelikle birlikte ekonominin büyüyeceğini ve hayat düzeyinin yükseleceğini ümit etmektedir. %33'lük bir kesim, yükselme yanında alçalma da olabileceğini belirtirken, sadece %9'luk bir kesim ekonominin büyümesine bir katkıda bulunmayacağını vurgulamıştır.

* AB üyeliği ile ilgili olarak genel izlenim, olumlu bulunmuştur: %70'lik bir kesim üyeliğin sonuçlarını çok iyi veya iyi olarak değerlendirirken, sadece %13'ü oldukça kötü sonuçlardan söz etmiştir.

* "Üyelikle ilgili olarak yarın bir oylama yapılırsa, nasıl davranırdınız?" sorusuna, %72 "evet", %22 de "hayır" yanıtı verilmiştir. Hayır diyenlerin çoğu, kırsal bölgedeki düşük gelir grubuna mensup erkeklerdi. %7'lik bir kesim ise "fikrim yok" yanıtını vermiştir.

* %85'lik bir çoğunluk, Kıbrıs'ın AB üyesi olması halinde Kıbrıs sorununun çözülmesine katkıda bulunacağına inanırken, %8.5'lik bir kesim de bunun olumsuz etkileri olacağına inanmaktadır. Üyelik olasılığı ile ilgili olarak da, katılanların %67'si, Kıbrıs sorununa çözüm bulunmadan üyeliğin olabileceği görüşündedir. %22'si, çözümle birlikte üyelik olsun derken, %2'si asla üyelikten yana değildir. %8'lik bir kesim ise "fikrim yok" demmiştir.

KOMÜNİST ENTERNASYONAL 6. DÜNYA KONGRESİ TEZLER VE KARARLARI
Enternasyonal Basın Yazışmaları, 28 Kasım 1928, Cilt 8, No. 84, Özel Sayı, İngilizce Baskı.

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE VE KOMÜNİSTLERİN GÖREVLERİ

(Geçen Haftadan Devam)

A- PROLETARYANIN EMPERYALİST DEVLETLERDEKİ ORDULARA KARŞI TUTUMU

43. Emperyalist devletlerde proletaryanın orduya karşı tutumu aşağıdaki şekilde tespit edilir.

Örgütlenme biçimi ne olursa olsun, ordu, proletaryanın devrim süreci içinde demokratlaştırılması değil, dağıtılması gereken burjuva devlet mekanizmasının ayrılmaz bir parçasıdır.

Bu görev ışığında, daimi ordu ile milis, muazzam ordu ile gönüllü ordu, vb. arasındaki örgütsel farklılıklar ortadan kalkar. Slogan, "Orduya ne bir adam, ne de bir kuruluş"tur. Yani, burjuva militarizmine, hangi şekilde olursa olsun, onun ordusuna karşı, sürekli mücadele, savaş bütçesine karşı oy verme vs. doğrudur.

Bu tutum, daimi orduya ve demokratik milis karşı eşit biçimde sürdürülmelidir. Çünkü bu, her iki askeri örgütlenme biçimi proletaryaya karşı burjuvazinin silahlı güçlerini temsil etmektedir. Proletaryanın hiç bir şart altında terketmemesi gereken kısmı

demokratik talepler, demokratik devrim süreci içinde bir bütün olarak farklı karakter gösterir: amaçları orduyu demokratikleştirme değil, parçalamalıdır.

Orduya karşı ilke olarak tek bir tutumun benimsenmesi, her ülkede savunma sistemindeki ve askeri örgütlenmedeki önemli farklılıkların ihmal edilmesi gerektiği anlamına gelmez. Çünkü bu farklılıklar, pratik çalışma açısından son derece önemlidir.

44. Emperyalist ordular, burjuva devlet mekanizmasının bir parçası olmasına rağmen, kapitalist devletler arasındaki karşılıklı rekabet ve savaşlar nedeniyle, modern ordular giderek daha fazla, doğrudan veya dolaylı olarak tüm ulusu içine alma ve onu askerileştirme eğilimindedirler. ("silahlı ulus" kadınların askerleştirilmesi, gençliğin askeri eğitimi vb.). Bu eğilim dünya savaşının sonunda geçici olarak zayıfladı, fakat günümüzde yeni bir savaş arifesinde kendini güçlü bir şekilde gösteriyor. (A.BD, Fransa, Polonya). Bu eğilimin hemen görünen sonuçları, burjuvazi ile proletarya, ezen ile ezilen arasındaki sınıf antagonizmasının ordu içinde subay sınıfı ile "genel halk" arasında yansımakta oluşudur. Engels'in sözleriyle, "kitleyi militarize etmek, bütün orduların içinden parçalanması sonucunu verir". Bu nedenle, komünistler burjuva ordularını, "boykot etmemeli, onlara katılmalı ve içten parçalanmanın bir objektif sürecini devrimci kontrol altına almalıdır.

Burjuvazi, talimlerle, sert disiplinle, askerleri genel halktan tecrit etmekle, askerlerin siyasetle ilgilenmesini yasaklamakla, hatta onlara imtiyazlı bir sosyal durum vererek kendine sadık bir ordu yaratmak için her türlü çabayı gösteriyor.

Son yıllarda, özellikle eskiden mecburi askerliğin bulunduğu, hatta hala geçerli olduğu ülkelerde burjuvazi seçilmiş belli unsurlardan toplanan asker ordusu sistemini benimsiyor. (Almanya, Fransa). Fakat, bu kitleleri militarize etmek gereğinden burjuvaziyi kurtaramaz. Bunu ancak paralı askerleri "milli ordular" ile birleştirerek veya milis türünde askeri örgütlenmeler kurarak başarabilir. Burjuva ordular parçalanma sürecini durduramaz; sadece bu süreci geciktirebilir ve ordudaki devrimci çalışmaya çeşitli engeller koyabilir. Bu nedenlerle komünistler, burjuvazinin uyguladığı tedbirlerin sonucunda yaratılmış şartları dikkatle inceleme ve yeni devrimci çalışma yöntemleriyle bu tedbirlere karşı tavrı alma gibi önemli bir görevle karşı karşıya karşıyadırlar.

45. Emperyalist ordulara karşı proletaryanın tutumu, emperyalist savaşa karşı tutumu ile yakından bağlantılıdır. Bu nedenle yenilgi ve emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürme sloganı, savunma sistemi ve askeri örgütlerin kısmi problemlerine yaklaşım tarzını göstermektedir.

Burjuva milisi, genel askerlik hizmeti, gençliğin askeri eğitimi vb. hepsi bir zamanlar devrimci demokrasi tarafından savunulmuştu. Ancak günümüzde bunlar kitlelerin ezilmesi ve emperyalist

savaş hazırlıkları için gerici vasıtaları olarak hizmet etmektedirler. Sonuç olarak, mümkün olduğu kadar güçlü bir şekilde bunlarla mücadele edilmelidir. Bu aynı şekilde, burjuvazinin mecburi askerliği lağvetmesi ve gönüllü sistemi kabul ettiği ülkelerde de (örneğin Almanya'da) tatbik edilmelidir. Genel askerlik hizmetinin devrimci çalışmaya imkan sağlamasına ve işçilere silah kullanmayı öğrenme fırsatı vermesine rağmen, emperyalist ülkelerdeki komünistler bu sistemin uygulanmasını talep etmemelidirler; onlar gönüllü ordulara karşı oldukları gibi, mecburi ordulara da karşı olmalıdırlar. Emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürme sloganı, komünistlerin, kitlelerin militarize edilmesi tedbirlerine (mecburi askerlik hizmetinin kabul edilmesi) karşı nasıl mücadele etmeleri gerektiğini gösteriyor. İşçileri askerileştirerek ve onları silah kullanımında eğiterek emperyalizm, proletaryanın iç savaşta zaferi için ön şartları yaratıyor. Bu nedenle, devrimci proletarya, kitlelerin askerleştirilmesine karşı pasifistlerin ileri sürdüğü gerekçeler açısından mücadele etmemelidir. Devrim ve sosyalizm için mücadelenin yürütülmesinde silah kuşanmayı reddetmeyiz. Mücadelemizin hedefi, emperyalistlerin burjuvazinin çıkarı için ileri sürdüğü askerileştirmeyi teşhir etmektir.

Bu tür askerleşmeye karşı biz şu sloganı ileri süreriz: "Proletarya silahsızdır". Aynı zamanda, komünistler askerlerin kısmi taleplerini ileri sürmeli ve desteklemelidirler. Somut durumlarda orduda sınıf mücadelesini canlandırmalı, proleter ve köylü askerleri ile ordu safları dışındaki işçiler arasında ittifakı güçlendirmelidirler.

46. Kısmi talepler genellikle şöyledir:

1. Savunma Sistemi İle İlgili Talepler

Paralı güçlerin dağıtılması; daimi ve temel askeri birimlerin dağıtılması.

İç savaş için olan jandarma, polis ve diğer özel silahlı güçlerin silahsızlandırılması ve dağıtılması.

Faşist birliklerin silahsızlandırılması ve dağıtılması.

Askerlik hizmeti süresinin azaltılması için somut talepler,

Gönüllü halk milisleri sisteminin kurulması, Kışlada kalma mecburiyetinin kaldırılması; asker komiteleri, işçi örgütlerinin kendi üyelerine silah kullanmakta eğitim hakkı, subayların askerler tarafından serbest seçimi hakkı.

Bazı ülkelerde askerlik süresinin kısaltılmasını bizzat kapitalist hükümetlerin planlaması ve uygulaması, bu talebi ileri sürüp sürmemede şüpheler doğurmaktadır. Fakat, burjuvazi tarafından askerlik süresinin kısaltılması, belirli şartlar altında, askerlik sisteminin güçlenmesi değil, zayıflaması demektir.

Sonuç olarak bu talep, mecburi askeri ordularla ilgili genel kısmi taleplerden biri olarak şu şartlar altında ileri sürülebilir.

(1) Açık bir yenilgi çizgisi sağlandığında, (2) Sosyal-demokratların ileri sürdüğü benzer kısmi taleplerden tamamen ayrılması, (3) Bunun militarizmi lağvetmek için bir adım olduğu hayaliyle mücadele edildiğinde. Kısmi talepler daima somut olmalıdır. Yani, kitlelerin anlayacağı ve destekleyeceği ve kitlelerin devrimleşmesine yardım edecek biçimde ve zamanda ileri sürülmelidir. Askerlik süresinin kısaltılmasının kapitalist hükümetler ve planladığı veya sosyal demokratlar tarafından talep edildiği şartlarda, burjuva sisteminin güçlenmesini hedef alan tedbirlerin (tüm nüfusun askerleştirilmesi, güçlü profesyonel asker kadroların örgütlenmesi, vb.) kabul edilmesine karşı bir mücadele yürütülmelidir. Askerlik süresinin kısaltılmasında sahte-demokratik programlara, yenilgi programının kısmi talepleriyle cevap verilmelidir.

Gönüllü veya paralı orduların bulunduğu şartlarda, talep, askerlik süresinin kısaltılması için değil, askerinin istediği her anda hizmetten ayrılma hakkı için ileri sürülmelidir.

Devam Edecek

SAĞLIK GÜNCESİ

Ahmet Mustafa

Genel olarak sağlık hizmetlerinde devletin oynadığı rol ve vatandaşların bu hizmetlerden yararlanmalarındaki fırsat eşitliği, o ülkedeki sağlık hizmetlerinin gelişmişliği hakkında önemli bir göstergedir. Başka bir deyişle, bir ülkedeki demokrasinin gelişmişliği, sunulan sağlık hizmetlerinin kalitesi ve yaygınlığı ile direkt ilişkilidir. Neticede insanı merkezine koyamayan bir rejimin insan merkezli bir sağlık hizmetini örgütlemesi mümkün değildir.

Sağlıkta tasarrufa giden bir devletin demokrasiye bonkör olması da beklenemez. Rejimin Demokrasisi kimin içinse sağlıklı yaşam hakkı da onlar içindir. Ta ki çoğunluğun iktidarını yaratacak sosyalist iktidar emekçiler tarafından oluşturulana kadar bu değişmeyecek bir gerçeklik olarak sürecektir. Sosyalist partiler çoğunluğun iktidarını hedeflediklerinden, sağlık hizmetlerinin devletleştirilmesini ve ücretsiz olmasını mutlaka programlarına almaktadırlar. Sosyalizmin iktidara geldiği ülkelerde ve demokratik iktidarların yönettiği ülkelerde sağlık hizmetlerinin merkezinde hep insan olmuştur. Bu ülkelerde kapitalizmin restorasyonu sonrasında sosyalist devletin sağlıktaki anlayışının terk edilerek tasarrufa gidilmesi, bu ülkelerdeki emekçilerin sağlık hizmetlerinden ücretsiz yararlanma hakkının ellerinden alınmasına yol açmıştır.

Sağlık hizmetlerinin gelişmişliği sadece gelişmiş teknolojilerin kullanımı ile değil hizmetin ülke genelinde yaygınlığı ve standardizasyonu dikkate alınarak değerlendirilmektedir. Örneğin parası olmayanın hastane kapılarında sürdürüldüğü hatta ölüme terk edildiği, ABD gibi tıbbi teknolojiye dünya devi olan bir ülkenin hemen yanındaki Küba'da, sağlık hizmetlerinin daha gelişmiş olduğu Dünya Sağlık Örgütü raporlarına yansımıştır.

Ülkemizdeki bazı "solcuların" da demokrasinin ve insan haklarının şampiyonları olarak gösterdikleri AB ülkelerinde, sağlık hizmetlerindeki tasarrufun özelleştirme ve özel sağlık sigortaları adı altında yaygınlaşması, emekçilerin sağlıklı yaşam haklarına karşı saldırı olarak değerlendirilmelidir. Burjuva demokratik yapılanmada işçi sınıfının kazanımlarının kapitalizmin içine düştüğü bunalıma paralel olarak, devletin küçülmesi adı altında geri alınmaya çalışılması, tasarruf edilen hizmetlerin kapitalistlere kanalizasyon edilmesinin en yaygın uygulaması haline gelmiştir.

Özellikle bir AB ülkesi olan İngiltere'de devletin harcamalarını kısmasına paralel olarak sağlık hizmetlerinin son 10-15 yılda geçirdiği değişiklik, buna en güzel örnektir. Bir yanda özel sağlık sigortaları ile daha kaliteli ve daha öncelikli (ayrıcılık) olan özel sağlık hizmetlerinden yararlanacak düzeyde ekonomik gücü olanlar, diğer yanda hastane kuyruklarında tedavi için aylar sonrasına randevu verilen, ödeme gücü zayıf olan emekçiler. Sosyal devlet olarak burjuvaların böbürlendiği İngiltere'de yaşanan bu tasarruf süreci diğer adı ile krizin faturasını emekçilere ödetme siyaseti demokrasiden tasarruf edilmeden yapılabilmeydi? AB ülkelerinde tekrar tekrar örgütlenen kitlesel eylemler emekçilerin elinden alınmaya çalışılan hakların boyutu hakkında fikir vermektedir.

Geçmişte İngiltere'ninkine benzer bir sağlık sistemine sahip ülkemizin kuzeyinde sağlık servisleri ve demokrasi ne durumda dersiniz?

Sağlık güncemizin bundan sonraki konusu bu olsun.

Sağlıklı kalın.

Dev-İş Genel Başkanı Ali Gulle Sorularımızı Yanıtladı

Röportaj: Canan Onurer

KSG: Dev-İş sendikasının şu anki durumu nedir? Size bağlı kaç sendika var. sendikanızı anlatırmısınız?

Ali Gulle: Memnuniyetle..Dev-İş, 1976 yılında kuruldu. Kurucuları, Devrimci Genel İş Sendikası ve Emek İş Sendikasıdır.2 sendika Dev-İş Federasyonuna bağlı olarak işe başladı. Bugün ise Dev-İş Federasyonu'na 4 sendika bağlıdır. Birincisi, Deri Genel İş'tir. İkincisi, Emek-İş, üçüncüsü, Petrol-İş, dördüncüsü de Yön-Sen'dir. Toplam aktif üye sayısı 800-850 civarındadır. Pasif üyeleri katmıyorum. Onları da katarsanız, Dev-İş'in 2000 üyesi oluyor. Aidat ödeyen üyeler, 800 kişidir.

KSG: Olası bir anlaşmadan işçi sınıfı yararına birşey bekliyorsunuzuz?

Ali Gulle: Şimdi bu soru, güzel ve yerinde bir soru. Eğer 1974'ten bu yana durumu değerlendirecek olursak,

Kıbrıs sorununun çözümsüzlüğünün işçiler ve emekçilerde yarattığı olumsuz sonucu görüyor ve yaşıyoruz. İşçi ve emekçilerin bugünkü durumuna baktığımızda, çok derin bir ekonomik krizin varlığını, göçlerin yaşandığını, insanların işlerini kaybedip sokağa atıldığını, korsan bir devletin varlığını düşünürsek, sonucu ne olursa olsun varılacak bir anlaşmada Kıbrıs işçi ve emekçilerinin, bugünkü durumdan çok daha ileri bir durumda olacağı kanaatindeyim.

KSG: Geçen haftalarda Sendikal Forumun Güney'deki toplantısına izin verilmedi. Aynı durum İspanyol gazeteciler için de söz konusu. bunlar için ne söylemek istersiniz?

Ali Gulle: Bu olay, öncelikle sondan başlayayım çok net ve taze bir olaydır. İspanyol gazeteciler, KKTC'ye gayri yasal girmediler. Ledra Palace'taki uygulama neyse, o uygulamayı izleyerek ve yetkililerden, "beyefendilerden" izin alarak KKTC'ye geçtiler. Sonuçta bu insanlar gazetecidir. Gazeteciler, kuzeye geçtikten sonra, KTOEÖS'te bir toplantı düzenlenmiştir. Bu toplantıda, biz sendikacılar, ülkedeki sorunlarla ilgili İspanyol gazetecilere bilgi veriyorduk. Varolmayan demokrasiyi, Ankara-Denktaş rejiminin uyguladığı politikaları, anti-demokratik yasaların olduğunu, pasaport yasasını, gösteri yürüyüşü yapmanın gündemde olduğunu İspanyol gazetecilere belirttik, anlattık. Biz bunları anlatırken, gazeteciler, doğru mu söylüyorlar diye hayrete düştüler. Oradan Kıbrıs gazetesine gittiler.

Orada kendilerine, KKTC'de demokrasinin vs..varolduğu anlatılırken bilinen olay oldu. O sırada, karanlık bir el, derin devletin eli uzandı. 12 Aralık'a gidilen bir süreçte, Kıbrıs sorununun çözümüne çalışılırken,

İspanyol gazetecilere bu yapılan, bir provakasyondur. Sendikal foruma gelince; 1995'ten başlayarak, 3 tane sendikal forum gerçekleştirdik. Bu sendikal forumlarda, öncelikle, olası bir anlaşmada, Kıbrıs Türklerinin kuzeydeki durumu, Güneydeki insanların durumu ve çalışma koşullarıyla ilgili konuları ele aldık. Kuzey ve Güney arasındaki sosyal sigortaları inceledik. Bu üç forumda bunları ele aldık. 4. sendikal foruma, derin devlet izin vermemiştir. Sendikal forumun finansmanı, tamamen AB'dendir. Bizim yönetimimiz ise tamamen AB'nin karşısındadır. Bu anlayış çerçevesinde, 4. sendikal foruma, egemen güçler izin vermediler. 4. sendikal forumun 31 Ekim- 1 Aralık tarihleri arasında Ledra Palace'ta yapılması kararını aldık. Dışişleri Bakanlığı'na yazı yazdık. Bu yazıya, sözlü olarak red cevabı geldi. Ancak sendikal forumun üyeleri -Türk ve Rum sendikalar-, 31 Ekim'de, sanki sendikal forum yapılacakmış gibi Ledra Palace'a gidecekler.

İki tarafta da ortak bir metin okunacak. Protestomuzu, 4. sendikal forumu kimsenin yasaklayamayacağını belirteceğiz. Gerekirse, başka bir tarihte, yurtdışında, bunu gerçekleştireceğiz.

KSG: Kıbrıs sorunuyla ilgilenen taraflar içinde Türk tarafının temsilcileri yok. Bu konuda ne yapmalı?

Ali Gulle:Şimdi, 1974'ten bugüne dek yapılan görüşmelerde Sn. Denktaş vardı ama bence Sn. Denktaş, bence saksıda bir çiçektir, bir görüntüdür. Bugüne gelinen nokta -yüzyüze görüşmelemin başlamasından, Denktaş'ın hasta olduğu güne kadar-, Denktaş, görüşmelerini Klerides ile sürdürdü. Ancak hasta olduktan sonra, bu görüşmeler durmadı, devam ediyor. Sonuçta görüşmeler Türkiye yetkilileri ile Kıbrıs Cumhuriyeti yetkilileri arasında devam ediyor. Kıbrıs Türk toplumunun kendi iradesine bırakılsa, bu toplum sorunu çoktan çözer. Ancak bu ülkede Türkiye'nin çok büyük bir etkisi vardır. Zaman zaman, hatta ileri giderek, "bizi AB'ye almazsanız veya bize tarih vermezseniz, biz Türkiye olarak çok şiddetli tepki gösteririz, Kuzey Kıbrıs'ı ilhak ederiz, Türkiye'ye entegre ederiz" diyorlar. Dolayısıyla, Kıbrıs Türk toplumu, bu anlamda, kendi iradesini hiçbir dönem kullanamamıştır. Sürekli Ankara ve egemen güçler,

KKTC'yi rahat bırakmamıştır ve bu sorun çözülürken de rahat bırakmayacaklardır.

KSG: BMBP'nin tarihine bakarsak bugün BMBP'na düşen temel görev sizce ne olmalı?

Ali Gulle: BMBP'yi oluşturan nedenler, son iki yıldan beridir şunlardır; ülkede yaşamın altüst olması, Ankara patentli dayatma paketler, gazetecilere yapılan casusluk suçlamaları, Kıbrıs Türk toplumuna dayatılmak istenen ve Kıbrıs Türk toplumunun bugüne kadar elde ettiği tüm kazanımları geriletecek bir anlayışın ortaya çıkması, Denktaş'ın danışmanı olan Taner Etkin'in terör örgütü dediğimiz UHH'yı illegal biçimde örgütlemeye çalışması vs.. Tüm bunlar düşünüldüğünde BMBP doğal olarak olacaktır, barışa kadar da olacaktır. BMBP, asgari müştereklerde birleşir. BMBP, esas olarak müdahalelere hayır gibi konularda birleşiyor. Bundan başka süreçte de özellikle Kıbrıs sorununun çözümüyle AB'ye girmede, platforma çok görev düşüyor. Kıbrıs AB'ye girerse, sorun yoktur. Sorun çözülmeden Kıbrıs AB'ye girerse, Kıbrıs Türk toplumu, Türkiye'nin esiri konumuna gelecektir. Bu bakımdan BMBP'ye büyük görev düşüyor. BMBP, bu duruma karşı halkı örgütlemeye ve karşı çıkmaya hazırlamalıdır. Bu becerilemezse, Kıbrıs Türk toplumu yok olacaktır, yok edeceklerdir. Ya bu memleketinde Kıbrıs Türk toplumu olarak silkinip isyan bayrağını çekeceğiz, ya da Kıbrıs Türk toplumunun kaybolan kültürünü, kimliğini taşıyacağız. Başka türlü bir sonuca inanmıyorum.

:Son olarak 12 Aralık'a girerken-13-14 Aralık-, Kıbrıs Türk toplumunun, bu süreçte dikkatli, örgütlü, mücadeleye hazır olarak gireceğine inanıyorum

KSG: bize vakit ayırıp sorularımızı cevapladığınız için teşekkür ederiz.

BİRLİK

**Birlik
Türkiyede birlik
Kıbrısta birlik
Kahrolsun bölücüler!**

KSG ittifaklar politikasının bir parçası olarak Türkiye'de tüm sol, demokratik, yurtsever, ve devrimci parti ve guruplarla dayanışma içindedir. Bu çerçevede TKP'li yoldaşlarımızın 6 Ekim 2002 tarihli Ankara kitle toplantısına destek mesajını göndermiştir. Bu mesaj şöyledir:

"5 Ekim 02

Yoldaşlar

TKP'yi seçim çalışmaları ve çalışmalarda ileri sürdüğü sloganlar

için kutlarız.

Seçim ve örgütlenme çalışmalarında başarılar dileriz.

Önümüzdeki seçimlerden Türkiye devrimci hareketinin her bir parçasının en iyi şekilde faydalanabilmesi için TKP ve tüm diğer devrimci örgütlerin, oy potansiyelinin DEHAP oyları ile birleştirilerek DEHAP'ın barajı aşmasına yardımcı olunmasının gerekliliğinin bilincinde hareket edileceğini ümit ederiz.

Türkiye işçi sınıfı muzaffer olacaktır!

Yaşasın TKP

Yaşasın DEHAP

Yaşasın Türkiye'nin tüm devrimci güçleri

Kıbrıs Sosyalist Partisi(KSP) Kurucular Kurulu"

Mesajımızdan da görülebileceği gibi, KSG Türkiye devrimci hareketinin, ve işçi ve köylülerinin içinde bulunduğu şartlarda tüm devrimci, yurtsever demokrat, sol kesimin ele ele vermesi, büyük burjuvaların, yabancı emperyalistlerin savunucusu konumdaki parti ve kuruluşlara karşı birliktelik oluşturarak seçimlerde onları yenilgiye uğratmanın en iyi imkanlarını yaratması gerektiği görüşündedir. KSG bu öneriyi Türkiyeli yoldaşlara yıllar öncesinden yapmıştır. TKP'ye mesaj bu önerinin mevcut şartlarda uygulanışdır. Biz buradan Türkiyeli tüm sol kesime şu çağırımı yapıyoruz. Seçimlerde DEHAP'ı destekleyiniz. Tüm oyları

DEHAP çatısı altında birleştiriniz. Burjuva sağ kesimi el ele vererek cezalandırılm! Hepimiz için, hareketin bütünü için mevcut şartlardaki en iyi imkanları böylece yaratalım. Şu anda küçük olan, oy potansiyeli fazla olmayan, daha düne kadar boykot taktiği güden kesimlere de çağırıda bulunuyoruz. Vaz geçiniz. 50 de olsa, 500 de olsa, 5 000 de olsa, 50 000 de olsa... Oy potansiyelinizi DEHAP çatısı altında birleştiriniz. KSG anti-emperyalist birleşik cephe siyasetinin ısrarlı savunucusudur. Bu siyasetinden vaz geçmez. Bundan taviz de vermez. Ama bu siyasetin hayata geçirilmesinin tek düze bir yolda yürüyerek elde edilemeyeceğini de bilir. KSG Kıbrıs'ın işçi, köylü, tüm emekçi

Devamı 9. Sayfada

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres: Marmara Sokak,
No: 31 Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Baskı: Mavi Basın-Yayın Ltd.
M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa
Tel: 0392 228 31 05

Tel-Fax:
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@kktc.net
web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk